

Comarques

15' Medi ambient Reinicien la negociació per ampliar Aigüestortes

16' Infraestructures Abertis reclama un peatge per a camions a l'Eix

FUNERAL L'ÚLTIM ACTE D'HOMENATGE A L'ARQUEBISBE I EXCOPRÍNCIP

A l'esquerra, vista general dels fidels en el moment del funeral. A la dreta, Flores, Ausàs i Batalla (imatge superior) i Jaume Bartumeu saludant l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach.

Massiu adéu a Martí Alanis

El funeral a l'arquebisbe i excopríncep omple la Catedral de la Seu d'Urgell en una cerimònia que es va acabar amb la seua sepultura a la cripta al costat dels seus predecessors, entre ells sant Ermengol

CYNTHIA SANS

[LA SEU D'URGELL] La Catedral de Santa Maria de la Seu va ser l'escenari ahir de l'últim adéu a l'arquebisbe i excopríncep d'Andorra Joan Martí Alanis, impulsor de la catalanització de l'Església i de la modernització de les institucions andorranes (va rubricar la Constitució actual el 1993). La cerimònia va ser presidida pel seu successor a la diòcesi des del 2003, Joan Enric Vives, acompanyat de nombrosos arquebisbes i bisbes catalans, entre ells el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. L'acte va comptar amb la presència d'una àmplia representació del Govern d'Andorra, de França, Catalunya i també d'Espanya, així com de membres de la comunitat religiosa i feligresos (uns 700).

Va destacar la presència del cap del Govern d'Andorra, Jaume Bartumeu, i la del representant del copríncep francès, Christian Frémont, a més de nombrosos representants de les

LES FRASES

Jaume Bartumeu
CAP DEL GOVERN D'ANDORRA

“Tots sabem el que va contribuir a fer juntament amb Mitterrand i el Consell General d'Andorra. És un dia dolorós”

Jordi Ausàs
CONSELLER DE GOVERNACIÓ

“Una persona molt integrada a la societat de la Seu d'Urgell i va actuar com si fos un veí més de la ciutat”

Albert Batalla
ALCALDE DE LA SEU

“La seua contribució va ser decisiva per a la restauració de la Catedral de la Seu d'Urgell, finalitzada el 2001”

institucions andorranes, del teixit socioeconòmic, del món social, la judicatura i d'antics mandataris del Principat. Per part catalana i municipal, hi van assistir, entre altres, el conseller de Governació, Jordi Ausàs; l'alcalde de la Seu, Albert Batalla, i l'esposa de l'expresident Jordi Pujol, Marta Ferrusola. Per part de la família de l'arquebisbe, hi van assistir la seua germana, Rosa Martí Alanis, i dos cosins.

La cerimònia va començar passades les 11.15 hores del matí amb la sortida del fèretre de la

capella ardent, instal·lada al Palau Episcopal. La va acompanyar un seguici d'autoritats eclesiàstiques, en processó, que va arribar fins a l'interior de la Catedral. El bisbe Joan Enric Vives va destacar, durant el seu sermó, el paper que Martí Alanis va tindre com a impulsor de la Constitució andorrana i com a defensor de la cultura catalana. “Va ser un gran humanista que va treballar molt pel país i per Andorra.”

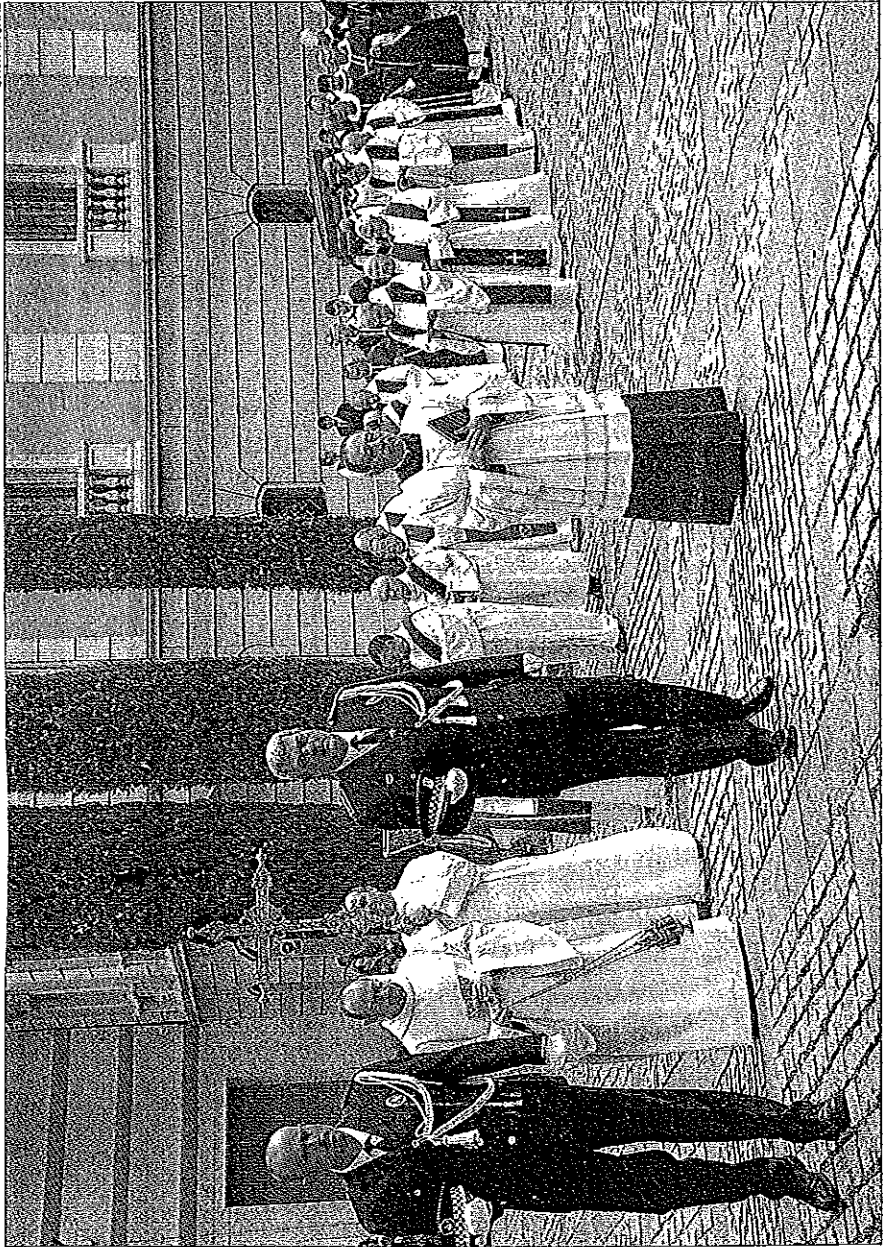
Al final del funeral es van llegir unes paraules de condol del papa Benet XVI i tot seguit es va

traslladar el fèretre, acompanyat d'una gran ovació, fins a l'interior de la cripta. Les despulles del que va ser copríncep descansen des d'ahir a la cripta de la Catedral, al costat de les d'altres bisbes d'Urgell, com sant Ermengol o Iglesias Navarri. La cripta es podrà visitar durant els pròxims dies.

Algunes de les personalitats es van referir a la figura de Martí Alanis. Jaume Bartumeu va parlar de “dia dolorós” i va recordar que tothom sap “el que ell va contribuir a fer juntament

amb el copríncep Mitterrand, el Consell i el poble”. També van parlar els tres excaps de Govern d'Andorra. Oscar Ribas va dir que havia perdut “un amic” i que havia sigut “un home clau en el moment propici i necessari, mereixent-se un lloc primordial en la història”. Marc Forné va assegurar que “la Constitució va ser la seua gran obra” i Albert Pintat va afegir que era “un gran savi”.

L'ambaixador d'Espanya a Andorra, Eugeni Bregolat, també el va recordar com “un bisbe destacat en la història d'Andorra”. Jordi Ausàs va parlar de Martí Alanis com “una persona molt integrada a la societat urgellenca i com un veí més”. També en va destacar el paper de “transformador i modernitzador” de les institucions andorranes i el de bisbe “obert i conciliador”. L'alcalde, Albert Batalla, va destacar la seua contribució “decisiva” a la restauració de la Catedral del bisbat d'Urgell, acabada el 2001.

**la imatge
DEL DIA**

**Massiu adéu a
Martí Alanís**

L'arquebisbe-bisbe
emetr d'Urgell
exoprincep d'Andorra
Joan Martí Alanís va ser
enterrat ahir a la cripta de
la Catedral de Santa
Maria d'Urgell després de
la missa exequial que es
va celebrar en honor seu i
a la qual van assistir més
de 700 persones, entre les
quals moltes autoritats.

15/10/09 Sere c contrapuntada)

LA MORT D'UNA
FIGURA CLAU

Tema del dia

LA CATEDRAL DE LA SEU RET L'ÚLTIM HOMENATGE A UN DELS SEUS GRANS BISBES

Martí Alanis entra a la història

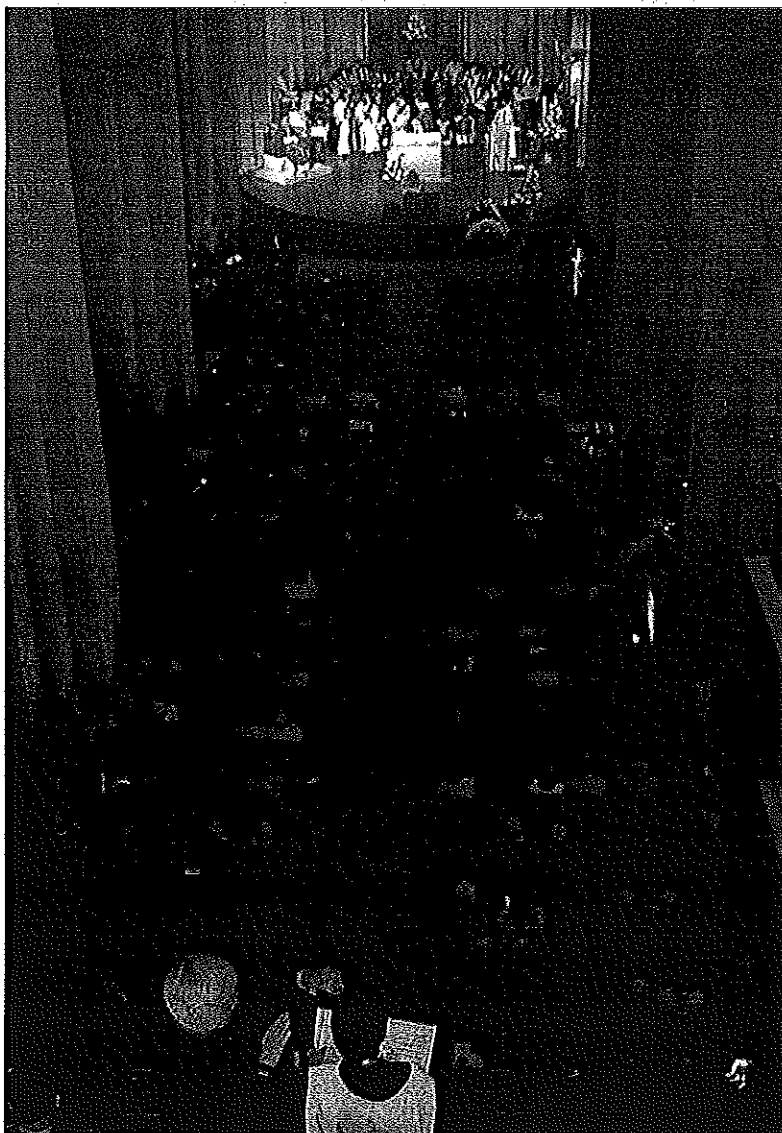
Mig miler de persones, entre les quals totes les autoritats del Principat, acomiaden l'arquebisbe ■ Vives lloa la "generositat" del Copríncep de la Constitució, la seva bondat i que "com a Església ens ha cuidat molt bé"

T. SOLANELLES / C. AUDÍ
La Seu d'Urgell

Fa més fred que als darrers dies, a la Seu. Els carrers propers a la catedral estan deserts. L'escalf espera Joan Martí a Santa Maria de la Seu. Al bisbe d'Urgell contemporani més gran l'últim homenatge, el darrer adéu. Al Copríncep de la Constitució el volen acomiadar la pràctica totalitat de les autoritats del Principat. Les d'avui (amb el representant del Copríncep francès, Christian Frémont, i el cap de Govern, Jaume Bartumeu, i el síndic, Josep Dallerès, al davant) i moltes de les que van coincidir amb Martí durant els trenta-dos anys de pontificat. L'arquebisbe i bisbe emèrit que ha estat protagonista de la història recent de l'Urgell i d'Andorra accedeix definitivament a la història. De la mateixa manera que va viure. Amb discreció -mig miler de persones- i entre un aiguabarreig d'autoritats eclesiàstiques, de dirigents polítics i de gent del carrer. Anònims que volen dir el darrer adéu a "un home bo, molt bo, senzill, afectuós, amic dels seus amics", com el va definir el bisbe Joan Enric Vives durant l'homilia.

LA MISSA

Pocs minuts abans de tres quarts de dotze el fèretre amb les despulles de l'arquebisbe entra a la nau central de la catedral. La comitiva que l'ha dut en processó des del Palau Episcopal el situa al peu de l'altar. Amb els evangelis i la mitra al damunt. La cerimònia que s'inicia serà solemne però senzilla. Un altre element més comparable a la manera de fer de Martí. Lectures, cànctics, més de dos-cents eclesiàstics i tota la plana major de l'Església catalana. Emoció la d'alguns dels assistents. Mirades encuriosides les d'altres. Respecte per part de tots. El bisbe Joan, el copríncep Martí s'acomia. Puja un esglaió més. "Una vida plena, una vida exemplar", la "partença", com ho va dir Vives, "és el golg de qui ha acabat bé la seva cursa". El seu successor, celebrant principal de la missa, repassa en l'homilia la llarga llista d'assistents, dels assistents amb nom i cognoms. Els altres, el poble, s'engloba en aquella Església a la qual "ens ha cuidat molt bé".

Els cants dels Petits Cantors van solemnitzar la missa exequial.

FERNANDO GALINDO

Els ha cuidat Martí des que el gener del 1971 va agafar les regnes del bisbat, del Copríncep. "Aqueix home que es donava fins al final, fins al darrer alé".

Vives va parlar, primer, de l'home d'Església. Després, de l'home d'Estat. Era "un gran creient, sense exageracions, a la catalana,

a la modesta, a la sincera, a l'aunètica. Un home de cultura". I la cultura la va lligar l'actual bisbe i Copríncep amb la ferma defensa de la llengua catalana que va fer Martí. "Un home atent, un far que il·lumina tots els temps actuals." Un home que "posava molta il·lusió, com si fos un nen,

en tot allò que feia. Que va mirar de ser just en totes les seves obligacions". Un home d'Estat. "No hi ha cap bisbe que tingui l'obligació d'acompanyar un país." I ell, "amb molta generositat va anar al davant tirant del procés constituent que ell va poder culminar. I que n'estava molt còfol". Faltaven

El funeral d'Estat, una incògnita

Si el país retrà un homenatge a l'excopríncep a través d'un funeral d'Estat és encara una incògnita. Tot i que dimarts passat, durant la capella ardent, fonts del bisbat van assenyalar que els constava que s'estarien posant en marxa els preparatius, ahir no hi va haver cap confirmació oficial per part del Govern. De fet, el cap de l'executiu, Jaume Bartumeu, va admetre que havia conegut la notícia per la premsa i que, en cas de celebrar-se la cerimònia, "ja es dirà en el seu moment". De totes maneres, el socialdemòcrata va incidir en el fet que al funeral de la Seu d'Urgell ja hi va haver una representació institucional andorrana.

D'altra banda, el conseller de governació de la Generalitat i exalcalde de la Seu, Jordi Ausàs, va accentuar la figura del bisbe emèrit difunt perquè "va saber exercir el paper que li tocava defensant la sobirania d'Andorra durant els darrers anys de la dictadura espanyola".

QUÈ HA DIT

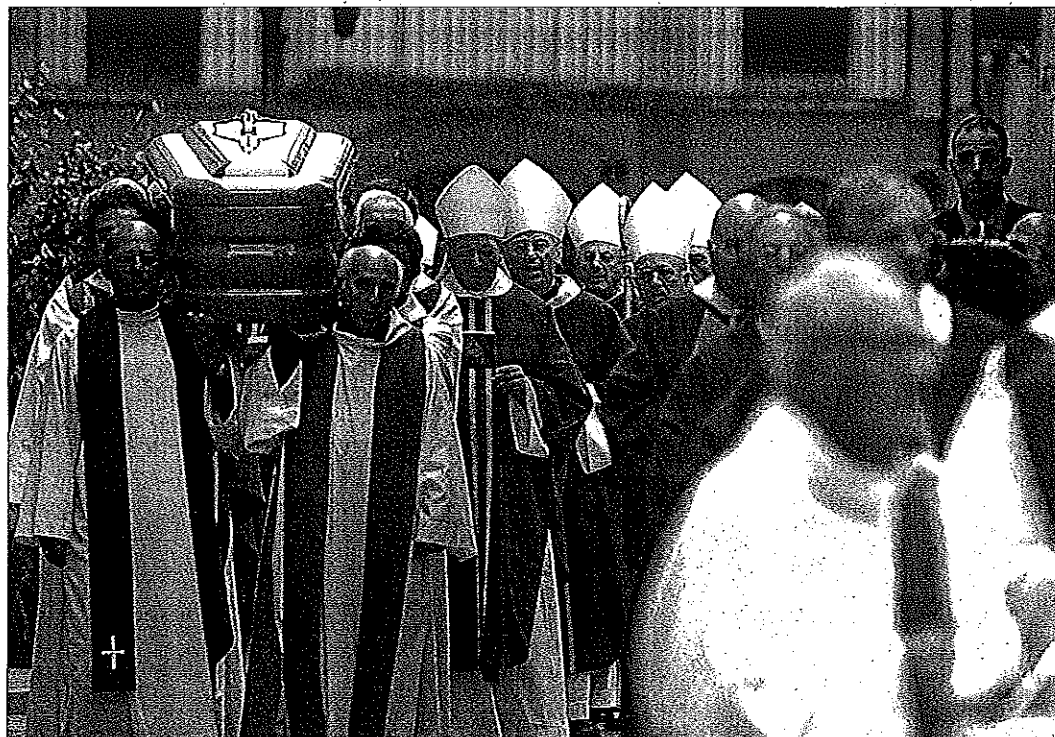
Joan Enric Vives
BISBE D'URGELL I COPRÍNCIP D'ANDORRA

"Va ser un home bo, molt bo. Un far que il·lumina tots els temps actuals"

"Volia una Església unida, un Principat, un país unit, agermanat, plural però agermanat"

vint minuts per a la una del migdia. Els fidels es donaven la pau. Prentien la comunió mirant amb serena impressió el taüt del bisbe Joan, el copríncep Martí. Segueix la litúrgia fins que una petita però sentida ovació va acompanyar el fèretre fins a la cripta. Fins al repòs etern. A la història.

>>> LA MORT D'UNA FIGURA CLAU

Vuit eclesiàstics van portar a l'espatlla el fèretre des del Saló del Tron fins al peu de l'altar.

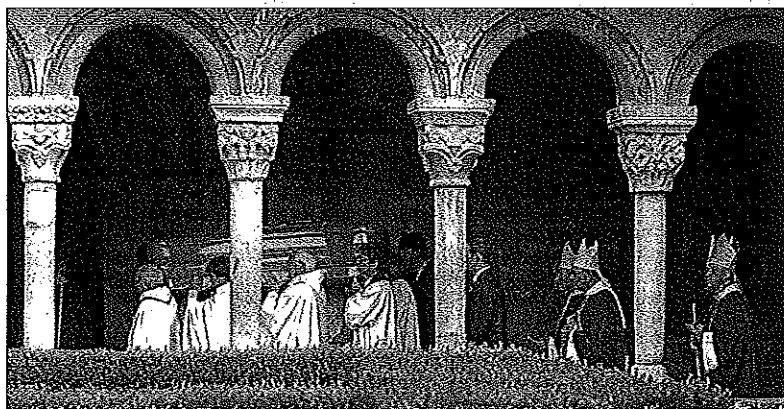
FERNANDO GALINDO

Benet XVI exalça "la vida de pastor i de guia" protagonitzada per Martí

El Papa trameta a través del cardenal Bertone el seu condol per la mort de l'arquebisbe

TONI SOLANELLES
La Seu d'Urgell

El papa Benet XVI va fer arribar ahir, a través del cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat del Vaticà, un breu missatge de condol per la mort de l'arquebisbe i bisbe emèrit, Joan Martí. La missiva, adreçada al bisbe d'Urgell, Joan Enric Vives, pregava a l'actual prelat que fes arribar la condoleença a tota la diòcesi, que va titllar d'"històrica", i va destacar el fet que el finat hi havia lliurat "tota la seva vida de pastor i guia". El missatge va ser llegit en la missa exequial després que es recordés que havien estat nombroses les autoritats eclesiàstiques que van fer arribar al bisbat el seu condol. El nunci apostòlic, l'arquebisbe Renzo Fratini o el màxim responsable de la Conferència Episcopal espanyola, el cardenal Antonio María Rouco Varela, també s'hi van afegir. Els alts comandaments de l'Església catalana van ser pràcticament tots presents al funeral. I ja abans de la missa havien acompanyat el fèretre des del Saló del Tron del Palau Episcopal fins al presbiteri de la catedral passant pel claustre de Sant Miquel. I ho feren tot cantant les benaurances. La comitiva processional, que tancava Vives amb el bàcul, la configuraven mig centenar de religiosos.

La comitiva fúnebra passa pel claustre de Sant Miquel, a la catedral.

FERNANDO GALINDO

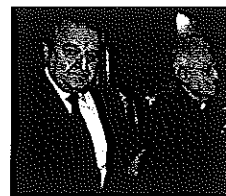
Joan Martí havia estat un home d'Església. Fill d'un seminari amb tanta història i tradició com el de Tarragona, l'arquebisbe *ad personam* s'havia guanyat l'estima dels seus *col·legues*. Un bon nombre dels actuals components dels òrgans de direcció eclesiàstics havien vist, en un moment o altre, el bisbe emèrit d'Urgell com un referent. L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach, ho va explicitar ben clar: "Quan ell parlava se l'escoltava, ens l'escoltàvem." Martínez Sistach es referia a les participacions que Martí Alanís feia en diversos

programes de la Conferència Episcopal espanyola. Que l'escoltessin no garantia que li fessin cas. Ho va admetre el cardenal amb un somriure. Evidentment, els tons de l'arquebisbe i el de l'Església espanyola no anaven gaire a l'unison. Sistach va dir de Martí que "era un home d'Església que estimava Jesús i que va lliurar tota la seva vida als germans". El cardenal va destacar "la profunditat i la consistència", i també la preparació amb què el bisbe emèrit afrontava totes les coses. "Era un home culte, un bon amic, just. Un home que ha

estat ben present en la vida dels pobles i ciutats de la seva diòcesi". Martí Sistach, que va coincidir durant 38 anys amb Martí en diferents estaments, va ressaltar, també, el seu arrelament a la terra, al país, des d'una visió d'Església universal.

EL RETIRA LES PECES

També va versar la figura de Martí l'arquebisbe de Tarragona i priat de les Espanyes, Jaume Pujol. En parlava, ahir, just abans de treure's la casulla un cop acabada la missa com si d'"un pare" es tractés. Monsenyor Pujol recor-

Marquès amb Ramon Malla.

Nemesi Marquès: "Se me'n va la meua vida"

Un dels homes més afligits aquests dies al bisbat d'Urgell, a la representació del copríncipat episcopal, ha estat el seu titular, Nemesi Marquès. Va seguir la cerimònia emocionat. "Ho han dit tot, d'ell", afirmava Marquès en demanant-li el seu sentiment d'aquests darrers dies. "No sóc un testimoni imparcial", recordava. Per després assegurar: "Se me'n va la meua vida." Marquès va estar els 32 anys al costat del Copríncip bisbe Joan Martí, "Des del principi fins al final." "Haver treballat amb ell és la benedició més gran que m'ha fet Déu." Quedar-se amb un sol record, sintetitzar "l'experiència més gran de la meua vida", és impossible per al representant del Copríncip. Marquès va destacar els missatges, les meditacions de Martí, i "la forta lluita per reivindicar la sobirania d'Andorra, la gran gesta de la Constitució".

dava ahir com poc després d'accedir al càrrec que ostenta una de les primeres coses que va fer va ser anar a la rectoria de les Peces, a la població tarragonina d'Albiinyana. Allí hi va estar celebrant missa Joan Martí durant els anys de retir. Allí, Pujol i Martí van parlar. "Va ser una conversa d'un gran bisbe. Un home que sabia explicar les coses amb molta senzillesa, però amb molta profunditat. Era un gran home d'Església", amb què l'arquebisbe tarragoní contactava sovint. No obstant, amb el bisbat d'Urgell hi té una relació especial: el seu germà és el vicari general, Joan Pujol.

Martí també havia tingut una molt bona relació amb Montserrat. Ho recordava el pare abat, Josep Maria Soler. De l'arquebisbe finat "destacava la seva gran humanitat. Era un home de cultura, un estadista. I, sobretot, va ser un gran home d'Església que des que el van fer bisbe d'Urgell havia estimat Andorra". I, en aquest punt, Soler va recordar els lligams històrics entre el Principat i el monestir benedictí català. Entre els eclesiàstics que també van concelebrar la cerimònia n'hi va haver un que va fer un esforç especial -basta inclòs- per ser-hi. Es tractava del bisbe emèrit de Lleida, Ramon Malla, home de transició entre Ramon Iglésias Navarri i Joan Martí Alanís.

LA MORT D'UNA FIGURA CLAU

REPORTATGE | L'ENTERRAMENT

El setè escollit

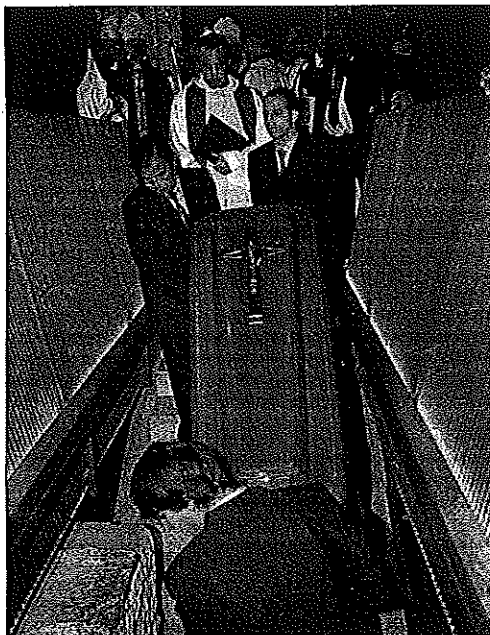
Les despulles de l'excopríncep episcopal i bisbe emèrit descansen a la cripta de la catedral de Santa Maria d'Urgell, al costat de sis

bisbes més que van marcar la història de la diòcesi. Durant uns dies l'espai estarà obert a tothom que s'hi vulgui apropar.

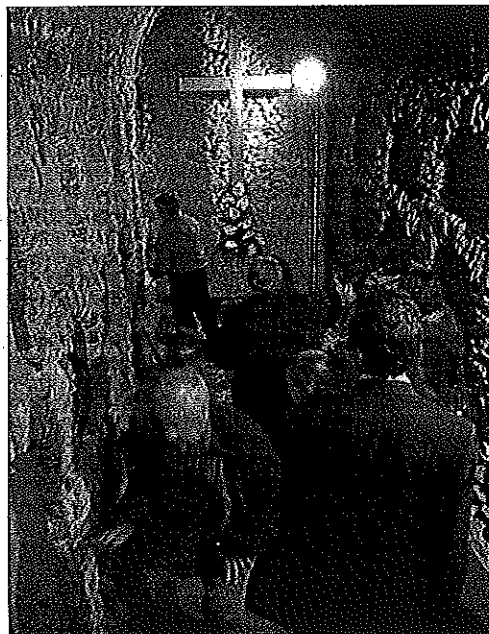
CINTA AUDÍ
La Seu d'Urgell

Poques escales separen el presbiteri de la catedral de Santa Maria d'Urgell de la cripta. El punt on descansen, des d'ahir al migdia, les despulles de Joan Martí Alanís. I el lloc reservat als escollits, a les persones que han jugat un paper destacat en la història del territori pel seu càrrec com a dirigents eclesiàstics. La tomba de l'arquebisbe *ad personam* rau al costat de sis bisbes més de la diòcesi d'Urgell que van viure durant els segles XVII, XVIII, XIX i XX. Una placa, just a l'entrada de l'estança subterrània, resa la relació de prelats que hi ha enterrats: Melcior Palau i Boscà (mort el 1670), Francesc Fernández de Játiva i Contreras (1771), Joan de García i Montenegro (1783), Josep Caixal i Estradé (1879), Justí Guitart i Viladerbó (1940), i Ramon Iglesias Navarri (1972).

L'espai reservat per a qui va ser bisbe de la Seu i Copríncep d'Andorra durant trenta-dos anys no era pas arbitrari. Les despulles mortals estan enterrades just al costat dels seus antecessors al càrrec, per ordre cronològic. Just a l'esquerra d'Iglesias Navarri. A les parets de la cripta, quasi minúscula, queden molts nínxols buits; de fet, en són la majoria. Més amunt, en un nivell previ al subterrani, també hi ha un altre espai dedicat a altres homes de l'Església. Es tracta d'urnes en què hi ha dipositades les restes que es van poder trobar d'alguns dels cent set sacerdots que van morir durant la

A l'esquerra, baixen el fèretre a la cripta. A la dreta, un grup visita l'estança mentre l'operari, al fons, col·loca la làpida.

E. GALINDO

guerra civil espanyola. Diversos grups de visitants van descendir ahir, en acabar el funeral i mentre s'acabava d'instal·lar làpida del Copríncep, a les interioritats de la cripta per conèixer-ne de prop els detalls. La majoria, perquè no havien tingut l'oportunitat de veure'ls mai abans. També amb la intenció de donar al prelat l'adéu definitiu. L'habitable estarà ara obert al públic

Hi ha enterrats prelats dels segles XVII, XVIII, XIX i XX

durant uns dies perquè tothom que ho desitgi s'hi pugui apropar i acompanyar-se de Martí.

EL RITU PREVIA A L'ENTERRAMENT

Al final de la missa, i just abans de l'enterrament, va arribar un dels darrers ritus de la celebració. Es va ruixar el cos del difunt amb aigua, per evocar el baptisme, i també amb perfums amb encens. Una co-

mitiva formada per vuit dels sacerdots que va ordenar en el seu dia Martí Alanís, el bisbe d'Urgell, el cardenal de Barcelona i l'arquebisbe de Tarragona va dur el fèretre a les espalles fins a l'entrada de la cripta. Allà el van acomiadar amb una oració final. El darrer homenatge que li van retre els centenars d'assistents va arribar en forma d'un fort aplaudiment espontani.

ENTREVISTA
AMB

Joan Fenosa
Rector d'Ordino

"Em sento orgullós d'haver portat el fèretre"

C.A.
La Seu d'Urgell

Mossèn Joan Fenosa, rector d'Ordino, va ser un dels vuit capellans escollits per carregar en processó les despulles del bisbe emèrit des del Palau Episcopal fins a la catedral. I des d'allà, traslladar-lo fins a la cripta del temple.

Per quin motiu va ser una de les persones encarregades d'acompanyar el fèretre?
Els motius els ignoro. Només sé que les vuit persones que ho

vam fer havíem estat totes ordenades pel bisbe Joan. A mi em va ordenar el 1975.

Com s'ha sentit?

Molt orgullós de poder-ho fer. Per a mi ha estat un moment de molta senzillesa, d'intimitat. L'enterrament ha estat, més que una celebració important amb molts assistents i personalitats, un moment de silenci i de pregària; de reverència.

Què recorda del bisbe emèrit?

Com definiria la seva persona? Per a mi ha estat el meu bisbe,

Fenosa va ser un dels capellans que va carregar les despulles.

X. PUIG

amb qui he crescut. Teníem bona sintonia. Ha estat al nostre costat, és una persona important en l'àmbit afectiu. Ens acompanyava, als capellans, en la nostra feina. Va ser sempre prudent i va estar pels pobles. Els mossens d'Andorra se l'estimaven. Era l'avi que tots estimàvem i el pare que ens va educar per ser els mossens que som avui.

De la seva tasca eclesiàstica, què en destacaria?

El bisbe Joan va ser la persona que va posar el concili Vaticà II en marxa. A més, quan va arribar es va trobar amb molts mossens i amb nosaltres va patir el fet que cada vegada n'hi haguessin menys. Ell va ser qui, amb els vicaris generals, va començar a portar capellans procedents de sud-amèrica perquè estava preocupat per les vocacions.

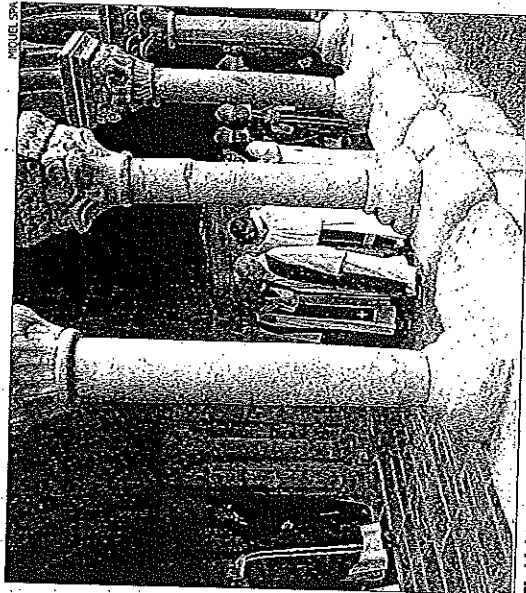
La diòcesi acomiada el bisbe Martí remarcant-ne el caràcter social

► La catedral de Santa Maria s'omple amb 1.200 autoritats i feligresos de tot el bisbat

MIQUEL SPA (LA SEU D'URGELL)

■ El cos de l'arquebisbe i bisbe emèrit d'Urgell Joan Martí i Alanís reposa des d'ahir a la cripta de la catedral de Santa Maria de la Seu, on s'honora la memòria dels seus predecessors des del segle VI amb noms tan arrelats a la cultura d'aquesta part del Pirineu com sant Ot, sant Ermengol, o sant Just.

La missa funeral de qui va ser 32 anys bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra va congregat a la catedral unes 1.200 persones, entre les quals hi havia les més altes autoritats polítiques d'Andorra així com el conseller de Governació, Jordi Ausàs, el delegat del Govern al Pirineu, Victor Orrit, la dona del president Pujol, Marta Ferrusola, l'Ajuntament de la Seu, l'alcalde de Puigcerdà, Joan Planella, i els consells comarcals de l'Alt Urgell i la Cerdanya, entre d'altres. Igualment, també van fer arribar el seu condol al palau el cap de la Conferència Episcopal Espanyola, José María Rouco, i el papa Benet XVI. L'acte religiós, que va omplir el temple, es va desenvolupar en un estricte protocol episcopal que an sols va ser trencat en acabar l'eucaristia per un aplaudiment

Els bisbes catalans i els capellans de la diòcesi portant el fèretre, ahir

espontani dels feligresos. Era el moment en què els com panys religiosos de Martí el descendien a la cripta dels bisbes. Abans i després del funeral un seguit amb una bona part dels bisbes catalans i la vuitanera de capellans de la diòcesi van acompanyar el fèretre,

portat sobre les espatlles des del Palau Episcopal creuant el claustres fins a l'altar i d'aquí a la cripta, on des d'ahir es pot visitar com a part de la història del bisbat.

La celebració la va presidir l'actual bisbe d'Urgell, Joan Enric Vives, el qual va recordar que com a

La diòcesi com a punt de trobada

La diòcesi d'Urgell és una de les proves més evidents que l'Església ha fet la seva pròpia història. Per això és un dels nexes d'unió d'un territori pirinenc i prepirinenc que abraça 7.630 km quadrats i més de 200.000 habitants, amb dues províncies i dos estats.

coadjutor va conviure dos anys al Palau Episcopal amb Joan Martí, una experiència que va comparar amb l'acompanyament dels dies previs a la seva mort. Vives va remarcar que el seu predecessor ha estat un «servidor fidel i prudent» a la societat i, aleshores, un «home de fe i de cultura». Vives va afirmar sentir-se molt «impressionat» de veure el fèretre de Martí posat a terra, amb la «mateixa senzillesa» amb què 38 anys abans va recollir l'encàrrec de portar la mitra. La missa va adquirir més solemnitat per la participació del cor dels Petits Cantors d'Andorra, acompanyats a l'orgue pel mestre organista Antoni Cagigós.

15/10/09

revisio 7

TEMA DEL DIA Pàgines 3 a 5

Comiat per a la història

DESPRÉS DE LA MORT DE JOAN MARTÍ ALANIS AQUEST DIUMENGE I LA CAPELLA ARDENT DE DIMARTS

Un multitudinari funeral posa fi als actes per la mort de l'excopríncep

Prop d'un miler de persones s'apropen a l'acte solemne de Santa Maria d'Urgell

Les despulles de l'arquebisbe es traslladen a la cripta de la catedral, que roman oberta al públic

MARC RODRÍGUEZ*
LA SEU D'URGELL

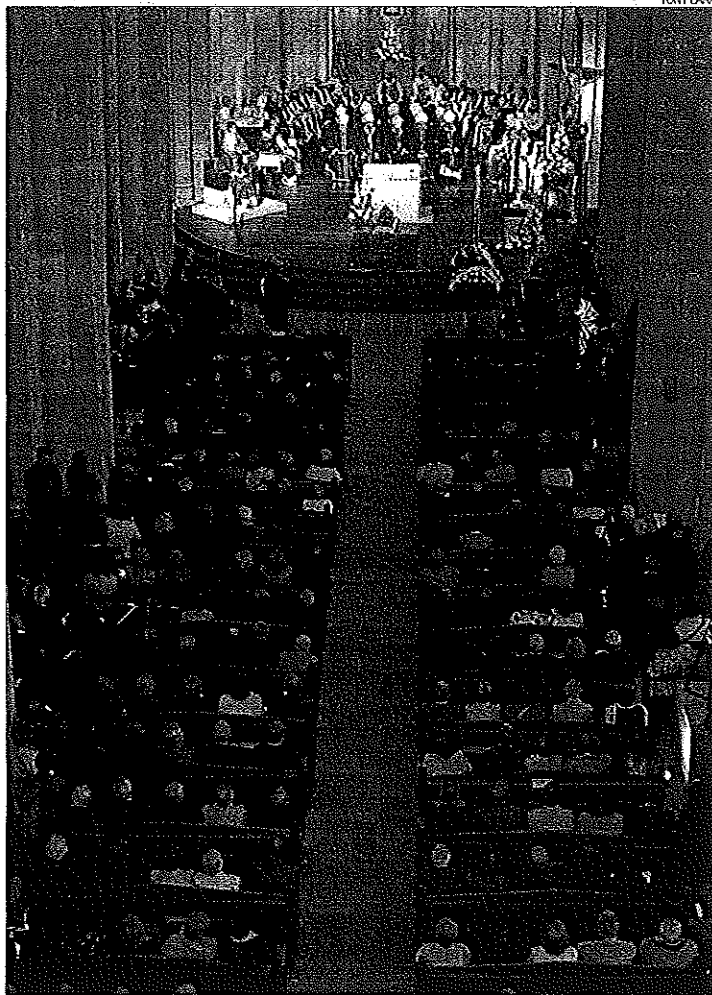
TONY LARA

Es els actes en memòria de l'excopríncep episcopal, arquebisbe i bisbe emèrit d'Urgell, Joan Martí Alanis, van cloure ahir amb un multitudinari funeral que va finalitzar amb l'enterrament a la mateixa cripta de la catedral de Santa Maria d'Urgell on es va celebrar la missa exequial de les despulles de la històrica personalitat. L'acte va estar carregat de solemnitat i va comptar amb l'assistència de representants del Govern, del Consell General i de les diverses institucions polítiques i jurídiques del Principat, així com d'antics mandataris que, ja durant la capella ardent, es van abocar en l'últim adéu a Martí Alanis.

En el vessant català, també hi van assistir representants de la Generalitat i de governs locals, així com una gran representació de la cúpula eclesiàstica catalana. En definitiva, prop d'un miler de persones van voler ahir presenciar un acte històric que tanca el cercle d'actes des que diumenge al matí morís, a l'hospital barceloní de Nostra Senyora de l'Esperança, l'excopríncep episcopal.

La missa, però, va ser precedida d'una visita a la capella ardent -que dimarts romania oberta al públic en general- per part de la família de Martí Alanis, així com sacerdots de la diòcesi i els prelats que ahir es van aplegar a l'escenari urgellenc. A les 11:39 hores, quatre minuts per sobre del previst, el ferretre de l'excopríncep va entrar a la catedral, després de fer un recorregut des del Palau Episcopal fins a l'escenari del funeral. Vuit sacerdots de la Diòcesi ordenats pel mateix arquebisbe Martí Alanis van portar en processó el cos sense vida de l'excopríncep, entonant les benaurances fins al moment en què el Cor dels Petits Cantors d'Andorra va marcar l'inici dels actes solemnes.

UNA CERIMONIA HISTÒRICA // El copríncep episcopal, Joan Enric Vives, va donar inici aleshores a una cerimònia que es respirava com a

►► L'aspecte que presentava ahir la catedral de Santa Maria d'Urgell.

històrica per tal d'acomiarar qui durant 32 anys va exercir com a bisbe d'Urgell, protagonitzant en àmbit eclesial una idònia aplicació del Concili Vaticà II i que serà recordat en el vessant de copríncep com a la figura impulsora del text constitucional i modernitzador del Princi-

pat, segons van coincidir durant els últims dies la pràctica totalitat d'autoritats i societat civil.

Vives va ser acompanyat en la cerimònia pel cardenal arquebisbe metropolità de Barcelona, Lluís Martínez Sistach; l'arquebisbe metropolità de Tarragona i primat de

les Espanyes, Jaume Pujol; el bisbe de Tortosa, Xavier Salinas; el de Solsona, Jaume Traseria, i el de Vic, Romà Casanova, entre altres representants provinents de ciutats com Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Barcelona i Lleida.

El cap de Govern, Jaume Bartumeu, va assistir en primera fila a la cerimònia, juntament amb el Síndic General, Josep Dallerès, i el representant del copríncep francès, Christian Frémont, entre d'altres, seguits per una segona fila en què el titular d'Exteriors, Xavier Espot, compartia banc amb el Subsíndic, Esteve López, i els presidents dels grups parlamentaris del PS, CR i ApC, Francesc Rodríguez, Joan Gabriel i Eusebi Nomen, respectivament. Els excaps de Govern Marc Forné, Oscar Ribas i Albert Pintat van assegurar plegats a la tercera bancada.

A LA CRIPTA // Sens dubte, l'acte que més emoció va despertar entre els assistents va ser el trasllat del ferretre,

un cop finalitzada la litúrgia, a la cripta del soterrani de la catedral, sota l'atenta mirada dels assistents. Després d'un esclat en espontanis aplaudiments per part dels que s'havien apropiat a Santa Maria d'Urgell per donar l'últim adéu a Martí Alanis, es va produir el silenci. Vives,

Sistach i Pujol van ser els encarregats de beneir el descens del ferretre de l'excopríncep cap a la cripta de la catedral, novament transportat pels vuit bisbes designats.

En finalitzar l'acte, Vives es va apropar a les primeres bancades per saludar les diferents autoritats que s'havien desplaçat, compartint les últimes impressions sobre la figura a la qual ahir es deia adéu i posant fi als funerals. A poc a poc, la nau va veure com els assistents es retiraven, tornant a la normalitat, però amb les despulles de Martí Alanis com a part ja de la infraestructura eclesial. La cripta va romandre ahir al matí reservada per a les persones més properes, tot i que per les dimensions de l'espai, durant els pròxims dies estarà oberta al públic per tal que els ciutadans que així ho desitgin puguin visitar el lloc on reposa l'excopríncep episcopal. ■

*mrodriguez@andorra.elperiodico.com

el comiat

L'OPCIÓ D'UN ACTE D'ESTAT

► L'aspecte que ahir tenia la catedral de Santa Maria d'Urgell poc distava de la d'un funeral d'Estat, tot i que l'organització a càrrec del Bisbat materialitzava en realitat un acte eclesial. Davant aquesta realitat, si bé ahir el representant personal del copríncep, Joan Massa, afirmava dimarts que el Govern estudiava la possibilitat d'organitzar un funeral d'Estat, el cap de l'Executiu, Jaume Bartumeu, va voler matissar que, tot i que aquesta possibilitat està oberta, l'acte d'ahir ja va comptar amb les autoritats que en una cerimònia d'Estat s'hi donen cita. D'aquesta manera, i a l'espera del que decideixi el Govern, els funerals d'Estat per Martí Alanis encara hauran d'esperar.

Comiat per a la història ► El balanç d'una vida

Pàgines 3 a 5 ►

Vives: «El bisbe Joan volia un Principat unit, un país plural però agermanat»

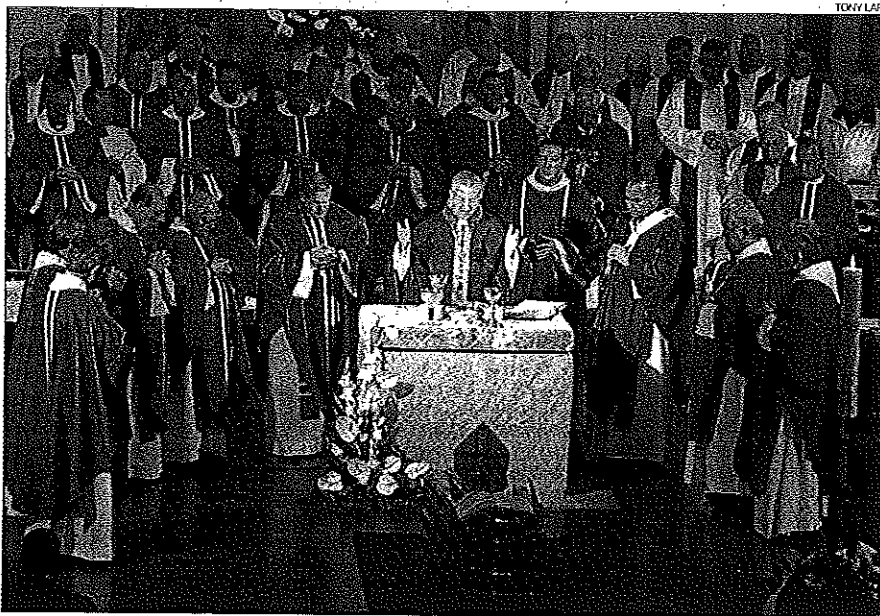
● El copríncep episcopal destaca el caràcter reformador del difunt arquebisbe

● Remarca com «va servir amb prudència i molta generositat» en la tasca encomanada

MARC RODRÍGUEZ*
LA SEU D'URGELL

El sermó del copríncep episcopal, Joan-Enric Vives, -que va ocupar prop de mitja hora de la missa exequial- dedicat a la figura de Joan Martí Alanís, va posar en solfa el tarannà reformador de l'excopríncep durant els 32 anys de pontificat i que van portar, entre d'altres, a la modernització d'Andorra. «Martí Alanís volia un Principat unit, un país plural però agermanat», va sentenciar, situant la Constitució del 1993 -que defineix Andorra com un Estat independent, de dret, democràtic i social- com el principal llegat en la seva tasca com a copríncep. De fet, el copríncep episcopal va matissar que la constitucional era una fita de la qual Martí Alanís n'estava molt orgullós.

Vives va exaltar, a més, l'important paper com a «home d'Estat» jugat per Martí Alanís, que «va tenir l'obligació de portar un país», cosa que «cap més bisbe té fora del Sant Pare», en uns moments en què «no

► Joan-Enric Vives i representants de l'alta cúpula eclesial, davant el fèretre de l'excopríncep.

el condol PAPAL

► Durant el seu discurs, Vives va detallar la recepció del condol del Papa Benet XVI a través d'una carta tramesa des de Madrid pel seu secretari d'Estat, el cardenal Tarcisio Bertone. El vicari general, Joan Pujol, va fer lectura de la missiva de condol en la qual el

Vaticà destaca el caràcter humà i de dedicació a l'Església de Martí Alanís. Benet XVI també precisa a la carta la «confortada benedicció apostòlica» de la qual l'excopríncep episcopal d'Andorra és mereixedor per la seva tasca al Bisbat d'Urgell.

era fàcil» governar. «Va servir amb prudència i molta generositat, més del que alguns pensen», va ampliar el copríncep episcopal en el seu sermó, definint també qui ahir era enterrat com «un servidor fidel i prudent».

CATALANISTA, REFORMISTA I OBERT // D'altra banda, Vives va articular un discurs en el qual, després de recordar el caràcter marcadament huma-

nista de Martí Alanís, va tenir per a l'agraïment al paper d'in de la llengua catalana, gràcies mentat tarannà reformista i c En aquest sentit, va indicar com copríncep va actuar en consec cia al fet de ser «cap d'Estat de l país que té el català com a lle: pròpia». A més, Vives va parlar vessant artístic de Martí Alan qual «va pintar el nostre Pirir entre d'altres.

VIVES S'EMOCIONA // El copríncep va poder evitar emocionar-se i tir-se «impressionat» per «veure nostre arquebisbe aquí estira bell mig de la catedral, tot i q confessar com el sentiment «ar rit» anava també acompanyat p «joia i agraïment d'una vida pl exemplar», tal com s'havia expr Vives amb els mitjans de comu: ció els últims dies.

L'escenari en què ahir es pro el funeral era, a més, el mateix el qual fa 38 anys es feia pastor: sumint les responsabilitats al c vant del Bisbat d'Urgell, «e només 43 anys». Aleshores, seg Vives, «volla ser un digne succe de «grans bisbes del nostre ten com ara Sant Just o Sant Armen un fet que, tal com va raonar e paraules dedicades a Martí Ala va aconseguir durant el pontific

COMPANIA FINS AL FINAL // Tal c havia confessat dilluns en la con sa amb EL PERIÒDIC, Vives va re dar les últimes hores amb l'e príncep, amb el qual va compa des de dijous oracions, confiden i el balanç d'una vida al servei d comunitat eclesial i la societat e neral. Vives va explicar com, des de veure per televisió la canoni ció de diumenge a càrrec del P. Benet XVI, Martí Alanís va expi escrivint el tràgic final. ■

*mrodriguez@andorra.elperiodico.com

LES AUTORITATS ES CONGREGUEN EN MASSA A L'ACTE

Frémont recorda un copríncep «modernitzador» del Principat

● El representant de Sarkozy afirma que Martí Alanís «va girar la pàgina de l'Andorra moderna»

M.R.
LA SEU D'URGELL

Entre les nombroses autoritats que ahir es van congrega en massa als funerals de Joan Martí Alanís hi havia el representant del copríncep francès, Christian Frémont, el qual va voler recordar la figura d'un copríncep «modernitzador» del país gràcies a l'empenta, juntament amb François Mitterrand, que va possibilitar la Constitució. Frémont va expressar que l'excopríncep «va girar la pàgina de l'Andorra moderna» i va indicar com el president francès, Nicolas Sarkozy, li havia demanat que assistís pel fet que «es tracta d'un personatge molt important per a Andorra». Aprofitant la visita de

● Bartumeu aprofita la visita del representant francès per posar-lo al dia dels avenços fiscals

Frémont, el cap de Govern, Jaume Bartumeu, va posar al dia el representant francès dels avenços fets per Andorra en matèria de transparència fiscal, així com de la pròxima reunió que mantindran, la data de la qual encara no s'ha concretat.

Tot i això, Bartumeu i Frémont van voler centrar-se únicament en el condol per la mort de l'excopríncep, deixant les declaracions sobre els acords d'intercanvi d'informació per a altre tipus de trobades. En aquest sentit, el líder socialdemòcrata va afirmar com l'Església s'havia acomiadat d'un copríncep que ha marcat la història d'Andorra, coincidint amb la valoració que havia fet minuts abans Frémont, El Síndic gene-

ral, Josep Dallerès, va destacar l'emotivitat de l'acte, així com els records que durant aquests dies ha compartit amb aquells que coneixien Martí Alanís.

EN NÒM DE CATALUNYA // En representació de la Generalitat va assistir el conseller de Governació i exalcalde de la Seu d'Urgell, Jordi Ausàs, el qual va recordar els passejos de l'excopríncep pel territori urgellenc, sent «un ciutadà exemplar» i que va ser un bon ambaixador de la ciutat durant els seus anys de pontificat.

Ausàs va destacar finalment el «paper progressista» protagonitzat per Martí Alanís que va possibilitar la transformació d'Andorra, «defensant la sobirania» del Principat i donant el pas «de les estructures feudals a l'estat democràtic» resultant de la Constitució. Cap a les dues de la tarda, els polítics van abandonar l'escenari dels funerals. ■

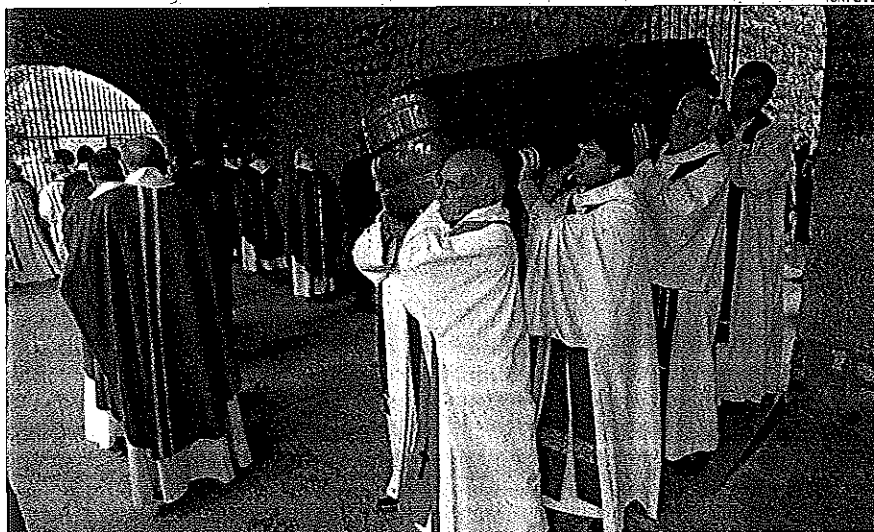
► Bartumeu, Dallerès, Montanya i Frémont, ahir a la primera bancada

Comiat per a la història ► Els records

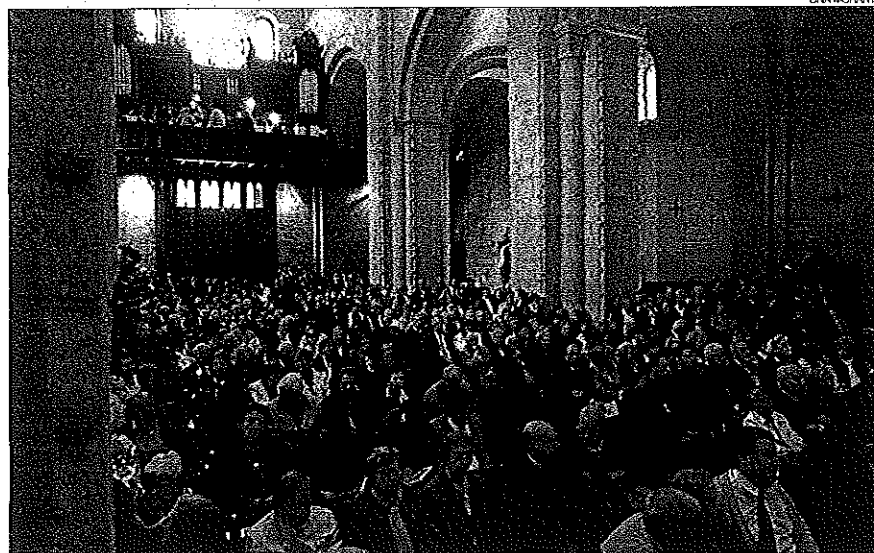
Pàgines 3 a 5 <<<

L'adéu al Martí Alanis copríncep, bisbe i amic

Les diferents dimensions de l'arquebisbe ahir enterrat han estat nombrosament exalçades durant els últims dies

► En processó ► Els vuit sacerdots ordenats pel mateix Martí Alanis porten el seu fèretre, ahir al migdia.

► Gran resposta ► Els assistents als funerals, amb el Cor dels Petits Cantors a dalt al fons, ahir.

MR*
LA SEU D'URGELL

D'ençà la mort de l'excopríncep episcopal Martí Alanis, diumenge al matí, han estat moltes les mostres de condol acompanyades de missatges sempre en positiu, en el balanç pòstum, sobre el que va representar en els diferents terrenys que va anar trepitjant. De fet, l'adéu que ahir es donava a qui va néixer al Millà un 29 de novembre del 1928 era l'adéu a un copríncep, a un bisbe i a un amic, en proporcions equidistants.

Home d'Estat

Entre les atribucions quant a copríncep episcopal, les més repetides durant els últims dies han estat orientades a l'impuls per a l'aprovació de la Constitució del 1993 que va permetre a Andorra superar l'estructura feudal i adaptar-se als nous temps, gràcies al paper «modernitzador» de Martí Alanis, a la seva «intelligència i saviesa» que li van permetre optar per una via que satisfia les tres grans unitats que integren el Principat.

Tant el dia de la seva mort com la jornada posterior, així com a la capella ardent de dimarts i els funerals d'ahir, també es van succeir els atributs d'«home culte», de «reformador», d'un «actor en l'evolució», d'un «brillant» copríncep que va seleccionar l'«indefugible camí» gràcies a l'«honestetat amb si mateix». També s'ha parlat d'un «estadista», d'un «analista», d'un «gran home d'Estat».

Ahir, quan el fèretre amb el cos de l'excopríncep Joan Martí Alanis va enfilear les escales que baixaven fins a la cripta, els aplaudiments espontanis que van trencar el silenci per uns segons van ser l'expressió darrera d'agraïment, segons les paraules d'alguns dels assistents, a la tasca feta i a l'empremta donada per als llibres d'història del Principat.

Home d'església

I a aquest vessant copríncep que, tal com també van dir alguns dels que el coneixien, va assumir «amb naturalitat des del seu paper de bisbe d'Urgell», s'havia de sumar ahir la perspectiva eclesial. El seu caràcter «dialogant»; el seu tarannà d'«exigència amb ell mateix»; la seva condició de «treballador»; i la seva «ajuda constant» també han estat indicades des dels diferents sectors que el coneixien de ben a prop.

Al temps, el seu «gran bagatge teològic», acompanyat d'amplis coneixements en filosofia, història i llengües, s'ha apreciat en especial

davant una figura que va aprofitar també la tasca eclesial per difondre, dignificar i promocionar el català. De fet, des de primera hora va introduir l'ús del català als escrits administratius i a les publicacions oficials del Bisbat.

L'amic dialogant

Però de forma transversal a les dues cares de la seva tasca professional, Martí Alanis va ser ahir recordat, sobretot, pel seu vessant més personal, pel seu paper d'amic que va donar a molts l'impuls per apropiarse a la catedral de Santa Maria d'Urgell. Anècdotes, records

BALANÇ PÒSTUM

Han estat moltes les mostres de condol acompanyades d'un missatge sempre en positiu

PER UNS INSTANTS

Els aplaudiments espontanis que van trencar el silenci van ser la darrera expressió d'agraïment

PROXIMITAT

Martí Alanis va ser ahir recordat, sobretot, pel seu vessant més personal, pel seu paper d'amic

de convivència i vivències particulars se sumaven a una trajectòria que ahir va passar a formar ja part de la història, tant del Principat com del costat català.

La fi d'un comiat

Amb el record multitudinari que ahir va il·lustrar la imatge dels funerals, es posa punt i final a un capítol que Andorra recordarà com a l'última pèrdua d'un cap d'Estat, després de la mort de l'excopríncep francès François Mitterrand l'any 1996. La cripta de la catedral d'Urgell conté part de la història del Principat, que avui veu onejar banderes de ple després de superar el dol oficial. ■

*mrodiguez@andorra.elperiodico.com

Monseñor Joan Martí Alanís fue enterrado ayer en una cripta bajo el altar de la catedral de Santa Maria d'Urgell

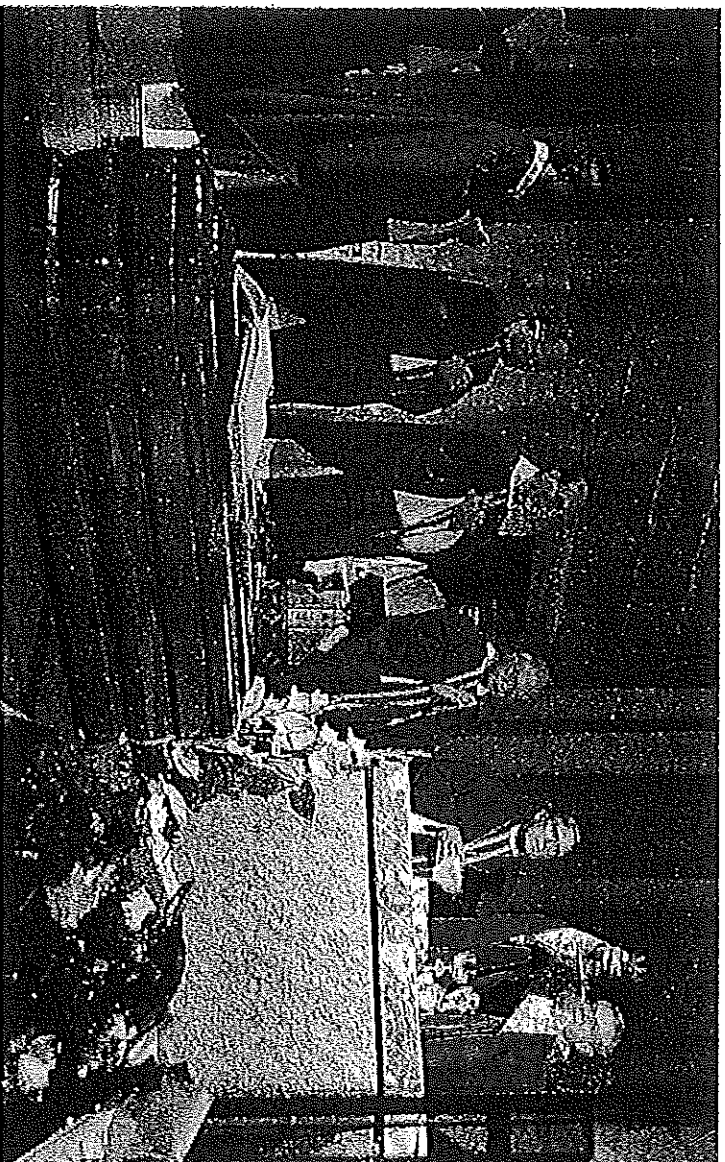
Despedida a un obispo de Estado

PAU ECHAIZ
la Seu d'Urgell

Los restos mortales de monseñor Joan Martí Alanís reposan desde el mediodía de ayer en la pequeña cripta episcopal que hay debajo del altar de la catedral de Santa Maria d'Urgell. El arzobispo y obispo emérito, ex copríncipe de Andorra, recibió ayer sepultura tras un solemne funeral de Estado, una emotiva ceremonia de despedida en la que participaron la práctica totalidad de obispos catalanes, más de 300 sacerdotes y canónigos y cerca de un millar de fieles llegados de todos los rincones de la diócesis, además de familiares, amigos y numerosas autoridades civiles de Catalunya y Andorra.

Monseñor Joan Enric Vives, su sucesor en la curia de Urgell, destacó su vocación de servicio al pueblo, su amor por Catalunya y Andorra y el papel transformador que tuvo como impulsor de la Constitución andorrana.

La ceremonia se inició puntualmente poco antes del mediodía cuando seis sacerdotes trasladaron el féretro hasta la catedral con entrada por el histórico claustro de capiteles donde fue recibido por los cánticos del Cor dels Peïts Cantors d'Andorra. En su homilia, Vives destacó el importante papel jugado por Martí Ala-

MERCÉ GILI

Funeral solemne. El actual obispo del Urgell, Joan Enric Vives, destacó la vocación de servicio a los pueblos de Catalunya del prelado fallecido Joan Martí Alanís

nis como defensor de la cultura catalana: "Lo sabéis muy bien los que hoy llenáis esta catedral. Joan Martí Alanís amó la lengua y la cultura catalanas, después fue jefe de un Estado, el único en el mundo que tiene la lengua catalana como única lengua propia y oficial. Gran humanista que ya an-

tes y después trabajó por su país y por Andorra, su nuevo país". Para Vives, Martí Alanís deja una estela comparable a la de Sant Just, el primer obispo de Urgell, Sant Ermengol o Sant Or, el prelado que impulsó la construcción de la catedral.

El séquito oficial fue presidido

por el conseller de Governació de la Generalitat, Jordi Ausàs, y el alcalde de La Seu, Albert Batalla. Por parte andorrana, asistieron el Cap de Govern, Jaume Bartrumeu, el presidente del Parlament, además del representante del copríncipe francés, Christian Frémont, y los ex jefes de gobier-

El séquito oficial fue presidido por el conseller Jordi Ausàs y el alcalde de La Seu, Albert Batalla

telegramas de condolencia del presidente Nicolas Sarkozy, y del secretario de Estado del Vaticano en nombre de Benedicto XVI, Tarcisio Bertone.

Cuando el ataúd fue alzado por varios sacerdotes para conducirlo hasta el nicho toda la catedral se sumó en un aplauso colectivo de homenaje que duró varios minutos. Fue el último adiós a un obispo que ahora reposa con sus antecesores y los mártires de un obispado que tiene detrás suyo dieciséis siglos de historia. ●

Más información en la página 31.
Artículo de Jaume Aymar

Lleno en la Catedral de la Seu en el funeral del Arzobispo Martí Alanís

LA SEU D'URGELL

LM

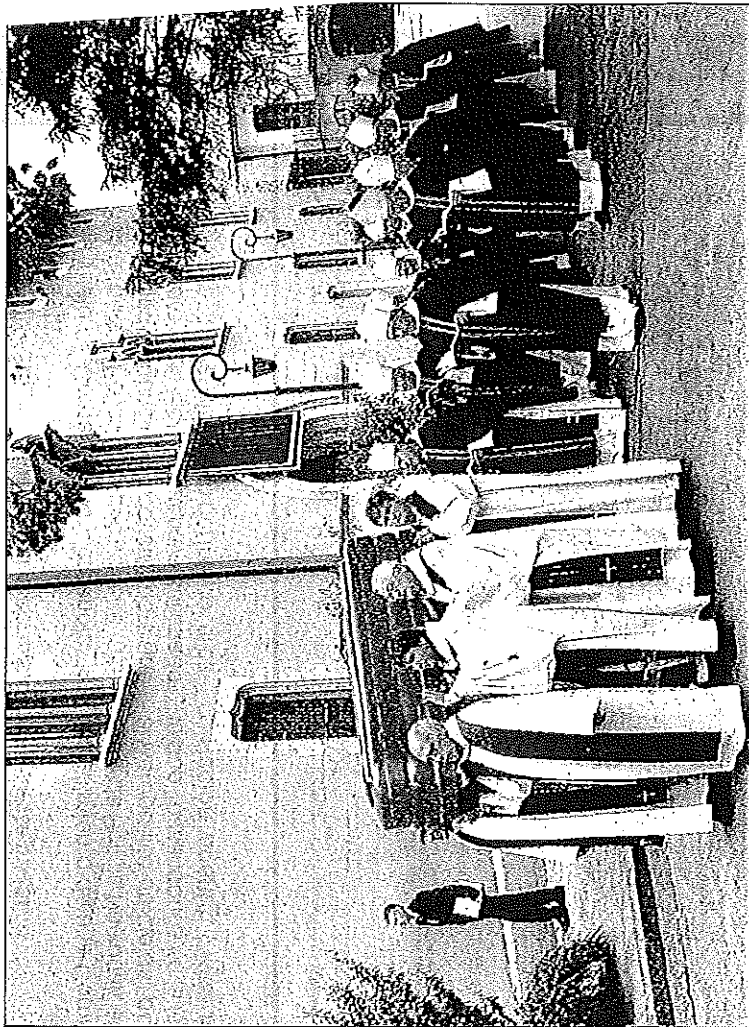
Unas 1.200 personas llenaron ayer por la mañana la Catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell, donde recibió sepultura el cuerpo del Arzobispo-obispo Emérito de Urgell, Joan Martí Alanís, a la cripta de la Catedral. El féretro salió del Palau Episcopal llevado a cuestras en una procesión hasta la Catedral, en que participaron preladados, canónigos de la catedral y alta jerarquía eclesiástica de todo el país. El Obispo de Urgell y Co-príncipe d'Andorra, Joan En-

■ Muchas personalidades del mundo político, eclesiástico y civil participan en la ceremonia

ric Vives, presidió la ceremonia acompañado de prácticamente la totalidad de obispos de Catalunya y destacó que Martí Alanís ha sido "un hom-

bre de cultura y un humanista que ha querido la cultura y la lengua catalanas".

Asistieron al acto representantes del gobierno andorrano, Consejo General, instituciones jurídicas del Principat d'Andorra y también antiguos mandatarios, así como representantes de los ámbitos económicos, sociales y culturales del Principado. Representantes de la Generalitat fueron también al funeral con la presencia del consejero de Governació, Jordi Ausàs, juntamente con embajadores acreditados, el Ayuntamiento de la Seu d'Urgell, el Consell Comarcal de la Cer-danya y el del Pallars y representantes de otros Consells Comarcals de toda la zona de alcance de la Diócesis, y alcaldes de la comarca y de las comarcas vecinas.

LM

Unas 1.200 personas se dieron cita en la Seu para dar el último adiós a Martí Alanís

15/10/09 de montana

L'ESPURNA

Funeral

Ahir vaig buscar el sepulcre de Pere Cadireta, l'inquisidor enterrat a la catedral d'Urgell, el dominic que va jutjar per heretgia Arnau i Ermessenda de Castellbò, condemnant-los a la foguera... un segle i mig després de morts! La recerca era difícil per la quantitat de clergues i fidels que omplien la romànica església per al comiat del Bisbe Martí i Alanís, un home savi, un home d'Estat, un servidor "fidel i prudent", com el va definir el seu successor en el càrrec, el Bisbe Vives. Era al claustre dels 51 capitells quan el fèretre hi passava camí de l'altar major i els prelats cantaven les Benaurances, una bonica imatge de comiat. Després el van baixar a la cripta on farà companyia als seus antecessors, gent que com ell ha fet història. Bisbes com Just (el primer), Ermengol, o Ot, tots ells sants. El Bisbe Martí els hi explicarà que va significar el Concili Vaticà Segon i com es va carregar el feudalisme.

15/10/09

Ja Montaner

El príncipe de la comunicación

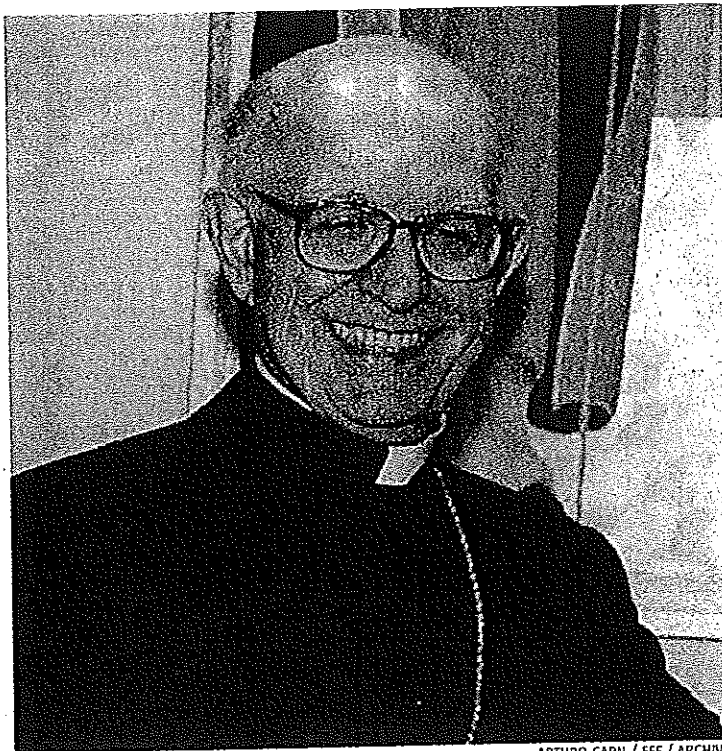
JOAN MARTÍ ALANIS (1928- 2009)

Obispo de la diócesis de Urgell y jefe de Estado de Andorra durante 32 años

Conocí al obispo Martí Alanis en los años que se ocupaba de la comunicación social de la Iglesia. En las reuniones del Secretariado Interdiocesano de Medios de Comunicación Social (Simcos) a los delegados de las diócesis catalanas nos increpaba afectuosamente. Nos decía que nos veía demasiado encerrados en nuestras parcelas eclesiales y que teníamos que estar más atentos a lo que pasaba en el mundo. Nos decía que deberíamos leer algunas revistas acreditadas y se ponía a él mismo como ejemplo, ya que estaba suscrito a una veintena larga y procuraba seguir las periódicamente. De hecho su discurso estaba jalonado de experiencias comunicativas de otros países.

También nos explicaba que desde hacía años él privilegiaba el areópago de los medios por encima de otras actividades pastorales. Que si tenía que elegir entre impartir una conferencia o acudir a un plató de televisión o a un estudio de radio, no lo dudaba: siempre pasaban por delante los medios de comunicación. El obispo Joan Martí Alanis era un hombre mediático: sabía lidiar con los toros más bravos. Recuerdo que en una ocasión en una entrevista radiofónica sobre un tema muy delicado (la relación de la Iglesia con los presuntos terroristas) supo desmontar a su interlocutora, lanzándole una batería de preguntas que obligaban a matizar los términos en que le planteaba las cuestiones. Y todo lo hacía con elegancia y savoir faire.

En los inicios de Ràdio Principat, me pidió consejo y le facilité algunos nombres que tuvo muy en cuenta a la hora de lanzar a las ondas esta emisora, hermana de Ràdio Estel. Creía en la presencia de la Iglesia en

ARTURO CARN / EFE / ARCHIVO

los mass media. Había superado hacía años la dicotomía entre medios propios de la Iglesia o presencia de los católicos en los medios públicos. Ambas cosas eran necesarias. Los programas institucionales *Paraules de vida* (Catalunya Ràdio) y *Signes del temps* (TV3) fueron defendidos a capa y espada por el obispo Martí.

Ya emérito en Barcelona, fue contertulio habitual del programa *El primer cafè* de Radio Estel, una tertulia matutina de actualidad. Nunca faltaba a la cita. Venía caminando desde la cercana residencia sacerdotal de Sant Josep Oriol. Pocos adivinarían que aquel anciano venerable cubierto con una boina negra había sido nada menos que arzobispo y copríncipe. Hace un año le pedí que colaborase también en Catalunya Cristiana, en la columna de la última página *Pensándolo mejor*,

rotativamente, junto a otros eméritos. Me parecía duro que un pastor acostumbrado a escribir semanalmente, estuviese privado de una tribuna, aunque humilde, a la hora del retiro. En seguida me dijo que sí. Ha colaborado periódicamente en ella casi hasta el final de sus días con la madurez de aquel que ya ha entrado en la edad de ver las cosas, al menos por segunda vez.

Martí Alanis ha fallecido en Barcelona, la ciudad que ha sido estos seis años el escenario de su jubilación. Lejos de su Milla nativa y de su Urgell de adopción. Pero deja una huella en el mundo de los comunicadores difícilmente olvidable. Por algo era un príncipe aunque tuviese que compartir tan alta responsabilidad con el presidente de la república francesa.

JAUME AYMAR I RAGOLTA

Director de Catalunya Cristiana

15/10/09 La Vanguardia

El bo i el dolent de la feina feta o la feina per fer

JOSEP ANTON
Rosell Pujol

Penso que la dignitat de la persona no es pot calibrar en funció de la seva capacitat per generar ingressos. Crec que hauria de ser per la seva capacitat de promoure entusiasme col·lectiu. En el primer cas, podríem parlar només de gent que estima els diners. En el segon, de les persones que treballen per la societat i, per tant, per a la humanitat. És el que definim com a líder. No en tenim molts en aquest moment i els que surten ja s'encarreguen els mediocres d'enterrar-los per evitar una competència que no poden superar.

El món, també el nostre país, necessita de líders i noves generacions. Amb la mort del copríncep episcopal Martí Aina, comprovo el molt que es parla del passat i la minsa referència al present com a fruit d'aquest

llegat. Els ciutadans d'avui som una generació sense un relat que ens defineixi. El líder es comunica amb el poble directament, no precisament per les seves idees, sinó per la facultat de comunicació. Tots fem molta publicitat, però molt poca comunicació. I això passa factura. Ara mateix es critica la rapidesa amb què s'ha donat el Nobel de la Pau a Obama. Els seus crítics -en té tants com

de mediocres- diuen que encara no ha fet res. No hi estic d'acord. Ha aconseguit una cosa molt important: la capacitat d'entusiasmar milions de persones arreu del món en una confiança vers el futur, basat en la feina i la solidaritat. Prefereixo la feina que ens diu que hem de fer, que no pas la feina feta per altres amb vol gallinaci dins d'un entorn de corral i sense cap gall que destaquí. Crear un nou esperit és promocionar una nova època que podem farcir de grans projectes. La feina per fer és tan important que és el

NOE

moment d'oblidar el que s'ha fet, perquè és un passat que ni tan sols serà història. La feina feta són els projectes, són les realitats sobre les quals hem de treballar tots amb la presència d'un líder que sàpiga unir i no separar. Tenir la convicció que podem fer les coses és tot just l'inici per poder fer-les. ■

Periodista,
redaccio@andorra.elperiodico.com

15/10/09

El periòdic

d'ANDORRA

JOAN MARTÍ, L'EXEMPLE D'UN BISBE PROPER

Mentre ahir al matí la catedral romànica de Santa Maria de la Seu d'Urgell s'omplia d'autoritats i feligresos per acomiadar l'arquebisbe i bisbe emèrit d'Urgell Joan Martí Alanis, a la redacció d'aquest diari arribava un comunicat més dels que entitats i institucions han emès des de dissabte com a mostra de condol per la pèrdua del religiós. Aquest comunicat provenia de la Unió General de Treballadors (UGT). En paraules textuais, la delegació catalana del sindicat afirmava lamentar profundament la mort de l'arquebisbe, del qual destacava la important contribució en l'impuls de la Constitució andorrana i en la consolidació de la democràcia en aquest país. Igualment, UGT destacava Martí Alanis pel seu tarannà catalanista i els seus posicionaments en la línia més progressista de l'Església, així com pel seu radical posicionament en contra de la guerra. La reacció del sindicat no és gratuïta. L'adéu de l'arquebisbe Joan Martí comporta la marxa dels bisbes del segle XX, un cap de l'església que es va saber posicionar al costat de les reclamacions socials que pertocaven a l'època. Dins dels límits morals de la institució que representava, Martí va ser el bisbe dels drets, l'últim bisbe del Pirineu mal comunicat, aquell Pirineu dels petits pobles de costums ancestrals que van rebre la primera sotragada de l'era de les comunicacions. Joan Martí va ser l'últim bisbe de la societat urgellenca preglobaltitzada i postfranquista. En aquest sentit va situar-se al costat dels qui, en aquell context, van necessitar més ajuda. Una visió dels esdeveniments que lamentablement avui no és l'habitual d'una església que sovint viu d'esquena als temps. El record de la tasca del bisbe Martí -molt especialment en una Andorra de costums feudals- ha de servir d'exemple als successors. L'amplitud de mirés faria, així, una església més propera a tots.

15/10/09

reclio 7

La Fundació Internacional de la Dona premia l'emprenedora del món rural

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ La delegació del Pirineu de la Fundació Internacional de la Dona Emprenedora ha organitzat per a avui a la Seu d'Urgell l'acte de lliurament dels Premis a la Dona Empresària del Món Rural. L'acte començarà a dos quarts de vuit del vespre a l'hotel El Castell de Ciutat sota la presidència del conseller de Governació i exalcalde de la ciutat, Jordi Ausàs. També hi prendrà part la presidenta de l'Institut Català de les Dones, Marta Selva, i l'actriu Carme Elías, que serà l'encarregada de presentar la vetllada. Si bé la Fidem organitza els Premis a la Dona Emprenedora des de l'any 1998, aquesta és la primera convocatòria de la nova categoria que reconeix el paper de la dona emprenedora en el món rural. L'organització d'una cerimònia pròpia respon a la voluntat de la Fidem de donar rellevància a la convocatòria i evitar que quedi a l'ombra del premi general. La delegació pirinenca de la Fidem es va crear el mes de març arran d'un acord entre l'entitat, el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i l'associació d'empresaris.

15/10/09

Revisar

HISENDA LA SITUACIÓ CADASTRAL DELS MUNICIPIS DE LLEIDA

Disset municipis de la demarcació, entre els quals hi ha la Seu d'Urgell i Bellpuig, han sol·licitat a la direcció general del Cadastre la revisió total dels valors cadastrals. Aquesta posada al dia repercutirà inevitablement en impostos com l'IBI, que experimentarà un augment, ja que es calcula partint del valor cadastral. A més, un centenar de municipis actualitzaran el cens amb la incorporació de nous immobles.

La revisió cadastral repercutirà en una pujada d'impostos.

La Seu, Bellpuig i 15 pobles més volen revisar el Cadastre per actualitzar l'IBI

Un procés recomanat cada 10 anys i que està pendent en molts municipis

MARTA CORTINA

LLEIDA Unicament dos municipis de Lleida, Torre-serona i Albatàrrec, tenen en marxa aquest any una revisió cadastral de caràcter general i 17, entre els quals hi ha la Seu d'Urgell i Bellpuig, preveuen fer-ho durant l'any que ve, segons dades facilitades per la direcció general del Cadastre. De fet, en la majoria de localitats de Lleida els valors cadastrals no es revisen des de fa deu anys, malgrat que es recomana fer-ho dins d'aquest termini.

En aquest sentit, el responsable d'Hisenda de la Diputació, Josep Maria Bea, va indicar ahir que els ajuntaments no s'atreveixen a tocar el Cadastre, ja que la revisió comporta inclúndiem una pujada d'impostos com l'IBI. "Aquesta prudència s'accentua més en èpoques de crisi per no augmentar la pressió fiscal als ciutadans", va afegir. Per fixar el valor cadastral es pren com a referència el preu de mercat, de manera que la pujada ha sigut notable en aquells municipis que han revisat el Cadastre en els últims anys.

Una altra figura complemen-

L'IBI, EN TRES TERMINIS

L'organisme de recaptació de la Diputació cobrarà l'IBI en tres terminis, en lloc de dos, per flexibilitzar-ne el pagament

tària a la revisió és l'actualització per incorporar-hi canvis urbanístics. Això implica donar d'alta nous immobles i modificar la qualificació de terrenys (si s'ha modificat el planejament urbà) o d'edificis (canvis d'alçada o d'ús), sense alterar-ne el valor, és a dir, mantenint el de la revisió anterior. Habitualment, és la Diputació qui fa aquestes actualitzacions. Davant de l'increment de les peticions, Bea va explicar que a finals d'aquest any trauran a concurs el contracte per posar al dia el Cadastre d'un centenar de municipis, i quedaran vigents els valors del 1989 en la majoria dels casos.

D'altra banda, Bea va anunciar que per fer més flexible el pagament de l'IBI, la Diputació, que recapta aquesta i altres taxes per delegació dels municipis, cobrarà l'any que ve aquest impost en tres terminis en lloc de dos. No obstant, aquesta taxa s'apujarà en la majoria de poblacions el 2010 després que es faci efectiva la pujada de l'1% del valor cadastral fixada pel Govern central.

Ponència de valors

■ Serveix per determinar el valor cadastral de tots els béns immobles d'un mateixa classe d'un municipi amb la finalitat d'homogeneitzar-los i referenciar-los amb els valors de mercat.

■ L'elabora la direcció general del Cadastre a instàncies de l'ajuntament. Es recomana fer-la cada deu anys.

Càlcul de l'IBI

■ L'impost de béns immobles (IBI) es calcula partint del valor cadastral. Una vegada extret el valor cadastral d'una finca, es multiplica pel tipus impositiu que hi aplica cada ajuntament (no pot superar l'1,10 o l'1,20, segons el municipi).

Repercussió

■ Per esmorteir l'efecte que provoca la revisió cadastral sobre l'IBI, es permet aplicar un augment gradual durant nou anys a comptar des de l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals fins que, al cap de deu, la base liquidable correspon amb el valor cadastral. A la pràctica, implica una pujada del 10 per cent anual.

LES CLAUS

Municipis que l'han revisat aquest any

Albatàrrec
Torre-serona

Municipis que n'iniciaran la revisió el 2010

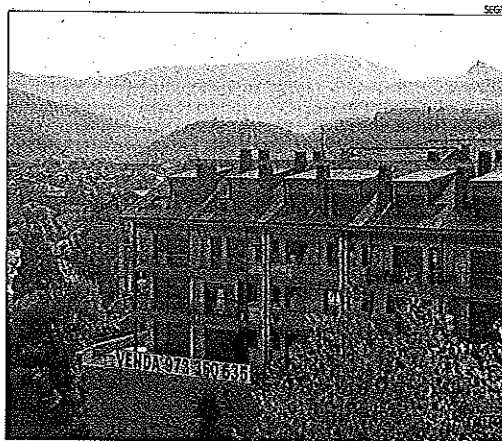
Almenar
Bellcaire d'Urgell
Bellpuig
Bellvís
Fondarella
Ivars d'Urgell
La Seu d'Urgell
Linyola
Miralcamp
Palau d'Anglesola
Puigverd de Lleida
Soses
Sudanell
Vallfogona de Balaguer
Verdú
Vilanova de Bellpuig
Vilanova de la Barca

Data de validesa dels actuals valors cadastrals

1989
Alcoletge, Barbeñs, Bellpuig, Castellsans, Castellserà, el Poal, Linyola, Miralcamp, Penelles, Soses, Torregrossa, Torres de Segre, Vallfogona de Balaguer, Vila-sana, Vilanova de Bellpuig.

1989
Aitona, Alcanó, Alfarràs, Alfés, Almatret, Almenar, Arbeca, Artesa de Lleida, Aspa, Baix Pallars, Bellaguarda, Bellver de Cerdanya, Bovera, Cervià de les Garrigues, el Cogul, el Soleràs, el Vilosell, els Alamús, els Omellons, els Omells de na Gaia, els Torms, Fulleja; Granyena de les Garrigues, Juncosa, Juneda, l'Albages, l'Albi, l'Espluga Calba, la Floresta, la Granadella, la Granja d'Escarp, la Pobla de Cérvoles, Llardecans, Lles de Cerdanya, Maials, Massalcoreig, Montellà i Martinet, Montoliu de Lleida, Prullans, Puiggròs, Puigverd de Lleida, Riu de Cerdanya, Salàs de Pallars, Sarroca de Lleida, Senterada, Serós, Sudanell, Sunyer, Talarn, Tàrrés, Torrebesses, Vilaller, Vinaixa.

1990
Ager, Albesa, Algerri, Alguair, Alos de Balaguer, Anglesola, les Avellanes i Santa Linya, Belianes, Belicall de d'Urgell, Bellmunt, Bellvís, Biosca, Camarasa, Castellnou de Seana, Castelló de Farfanya, Ciutadilla, Corbins, Cubells, el Palau d'Anglesola, els Plans de Sió, Estaràs, Fondarella, Gólmés, Granyanella, Granyena de Segarra, Guimerà, Guissona, Ivars d'Urgell, Ivars de Noguera, Ivorra, la Fuliola, la Portella, la Sentiu de Sió, les Oluges, Maldà, Masoteres, Menargües, Montgai, Montoliu de Segarra, Montornès de Segarra, Nalec, Ossó de Sió, Preixana, Preixens, Puigverd d'Agramunt, Ribera d'Ondara, Sanaüja, Sant Guillem de la Plana, Sant Martí de Riucorb, Sant Ramon, Sidamon, Talavera, Tarroja de Segarra, Tèrmenes, Torà, Tornabous, Torrefeta i Florejacs, Torrelameu, Vallbona de les Mon-

La Seu, a la imatge, n'impulsarà l'any que ve la revisió.

ges, Verdú, Vilagrassa, Vilanova de la Barca, Vilanova de Meià, Vilanova de Segrià.

1994
Abella de la Conca, Alàs i Cerc, Alins, Arsèguel, Bassella, Cabanabona, Cabó, Castell de Mur, Castellà de la Ribera, Cava, Clariana de Cardener, Coll de Nargó, Conca de Dalt, el Pont de Bar, Estamariu, Esterri de Cardós, Farrera, Figols i Allinyà, Gavet de la Conca, Gósol, Guixers, Isorna i Conca Dellà, Josa i Tuixén, la Baronia de Rialb, la Coma i la Pedra, la Guingueta d'Aneu, la Molnosa, la Vansa i Fórnols, les Valls d'Aguilar, les Valls de Valira, Lladore, Lladurs, Llimiana, Llobera, Montferrer i Castellbò, Navès, Odèn, Oliana, Oliola, Oliu, Organyà, Os de Balaguer, Peramola, Pinell de Solsonès, Pinós, Ponts, Prats i Sansor, Ribera d'Urgellet, Riner, Sant Esteve de la Sarga, Sant Guillem de Freixenet, Sant Llorenç de Morunys, Soriguera, Vilanova de l'Aguda.

1996
Alpicat, la Seu d'Urgell.

1997
Balaguer.

2001
Naut Aran, Vielha e Mijaran.

2002
Alt Aneu, Espot, Esterri d'Aneu, Llaorist, Rialp, Sort.

2003
La Torre de Cardener, Sarroca de Bellera, Vall de Boí.

2004
Gimenells i el Pla de la Font, Molle-russa, Tiurana, Torrefarrera.

2006
Lleida.

2007
Agramunt, Alcarràs, Arres, Artesa de Segre, Bausen, Benavent de Segrià, Boscó, Canejan, Cervera, Es Bòrdes, la Pobla de Segur, Les, Les Borges Blanques, Solsona, Tremp, Vilamòs.

2008
El Pont de Suert, Foradada, Roselló, Tàrriga, Tírvia, Vall de Cardós.

2009
Almacelles, Bell-lloc d'Urgell.

La Seu, Bellpuig i 15 pobles més demanen revisar el cadastre per actualitzar l'IBI

La majoria de municipis,
encara sense actualitzar-lo

[LLEIDA] Disset municipis de Lleida, entre els quals hi ha la Seu d'Urgell i Bellpuig, han sol·licitat a Hisenda la revisió total dels valors cadastrals per posar al dia l'impost de béns immobles (IBI), mentre la majoria la tenen pendent. A més, un centenar actualitzaran el cens d'edificis i Torre-serona i Albatarrec estan en procés de fer-ho. D'altra banda, l'Organisme Autònom de Recaptació fraccionarà a partir de l'any 2010 el pagament de l'IBI en tres rebuts.

ÉS NOTÍCIA 13

15/10/09

Seu

LA DIPUTACIÓ SIGNARÀ L'ACORD

El projecte del tren fins a la Seu i Andorra, al Pacte Nacional d'Infraestructures

● Es contempla l'adaptació com a tramvia de la línia Lleida-la Pobla

● També s'havia reclamat que es tingués en compte el túnel de la Bonaigua

|| L. C.
|| LA SEU D'URGELL

La Diputació de Lleida signarà finalment el Pacte Nacional per a les infraestructures després d'un període de negociació amb el Departament català de Política Territorial i Obres Públiques que ha finalitzat amb la incorporació de la pràctica totalitat de les propostes presentades.

El president de la Diputació de Lleida, Jaume Gilabert, va recordar abir que el pla inicial va ser considerat «insuficient» per a les comarques de la demarcació de Lleida. Per aquest motiu, l'ens provincial va in-

ciar una sèrie de negociacions amb la Generalitat per incorporar alguns dels projectes que consideren prioritaris. Després d'aquest període de negociacions, la corporació ha decidit signar el document. Gilabert va afirmar que «hi ha arguments més que suficients per firmar el pacte, des de la responsabilitat». Per al president de la Diputació, «la globalitat del document és positiu, ja que inclou les grans infraestructures des del punt de vista estratègic».

Centrant-se en el Pirineu, una de les obres que s'havia exigít d'incorporar era el perllongament de la

línia de tren Barcelona-Puigcerdà cap a la Seu i Andorra, mitjançant un nou ramal. Quant a les infraestructures ferroviàries, també es contempla l'adaptació com a tramvia de la línia Lleida-la Pobla de Segur i l'estudi de la seva prolongació i connexió amb França a través de túnel de Salau. En l'apartat de carreteres, el Govern ha acceptat incloure el condicionament de la C-28 entre Vella i Esterri d'Àneu, tot inclouent el reclamat túnel de la Bonaigua. L'actual situació d'aquest eix fa que molts dies d'hivern el port es tanqui i els conductors hagin de donar la volta pel Pont de Suert per anar a l'Aran des del Pallars Sobirà o l'Alt Urgell. A més, en alguns punts l'asfalt es troba en un estat lamentable.

En relació a la regió de Lleida, s'ha incorporat al pacte el projecte de la C-53 entre Vilagrassa i Alfarràs, amb les diferents variants i la reserva de sòl necessària per al seu desenvolupament, i la construcció de la bifurcació de l'Eix Transversal, a l'entorn del punt quilomètric 97. ≡

15/10/09

El president

d'ANDORRA

SUCCESSOS UN D'ELLS VA SER PRESIDENT DEL COL·LECTIU AL PLA D'URGELL.

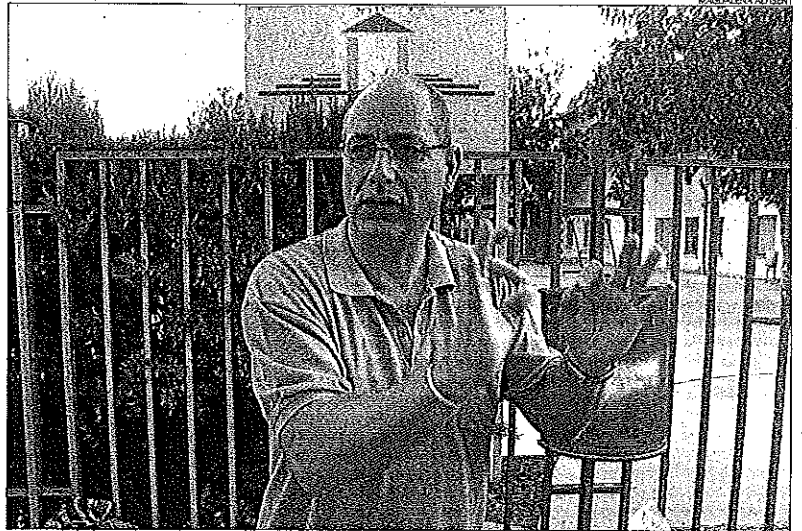
Dos sordmuts denuncien els Mossos per vexacions i maltractaments a Mollerussa

La policia autonòmica ho nega i diu que els va detindre per pegar presumptament a un vianant

Dos veïns de Mollerussa sordmuts han denunciat que una patrulla dels Mossos d'Esquadra els va detindre diumenge passat de forma degradant.

M.A.M.
[MOLLERUSSA] "Ens sentim humiliats per ser sords. Ens van agredir i no vam tindre dret a comunicar-nos per ser sords." D'aquesta forma explica Josep Daniel Roselló la seua detenció diumenge passat per part dels Mossos d'Esquadra. La policia autonòmica l'acusa juntament amb el seu germà d'un presumpte delict de lesions i un altre d'atemptat a l'autoritat. En canvi, Josep i el seu germà han denunciat, a través del seu advocat José Antonio Calles, els agents de la policia autonòmica per agressió, tracte degradant i abus d'autoritat. Els fets van tindre lloc diumenge a Mollerussa. "Estàvem reparant una moto en ple carrer quan un home va in-

tentar passar amb un cotxet de nadó", explica Josep. "L'home ens va recriminar que estéssim en ple carrer i se'n va anar." Mitja hora després hi va arribar una patrulla dels Mossos. "Un d'ells tenia una actitud molt violenta", explica Josep. Segons sembla, primer els agents van pensar que "érem estrangers", afirma. "No van fer cap esforç per entendre'ns", diu. "Vaig demanar un paper per escriure, però no ens feien cas", afegeix. La situació era cada vegada més tensa "fins que un dels agents em va donar un cop de puny, llavors el meu germà va sortir en la meua defensa i tots vam acabar per terra", afirma. Després, els dos germans van ser detinguts. "Els vam demanar que no ens emmanillessin per poder comunicar-nos, però ho van fer", diu Josep. Per la seua part, un portaveu dels Mossos d'Esquadra va explicar ahir que la "detenció no va ser gratuïta". La policia autonòmica va informar que va detindre els 2 germans per agredir suposadament l'home que portava el cotxet i per atemptat als agents.

Cinc hores a comissaria ■ Josep Daniel Roselló va passar juntament amb el seu germà cinc hores a la comissaria dels Mossos. Josep va explicar ahir que els Mossos es van negar que el seu fill fes d'interpret de llengua de signes. En canvi, la policia autonòmica afirma que va permetre que els arrestats quedessin en llibertat per declarar l'endemà amb un interpret.

Fiscalia acusa de denúncia falsa el 'caçat' per la càmera a la Seu

■ La fiscalia de Lleida ha sol·licitat l'obertura de diligències per denúncia falsa contra el detingut que va afirmar que dos mossos d'esquadra de la Seu d'Urgell l'havien maltractat a comissaria. Després que la càmera de seguretat dels calabossos permetés exculpar els agents, el ministeri públic va decidir acusar-lo de "denúncia falsa". L'acusat s'enfrontarà a un delict de lesions, un d'atemptat i un altre de denúncia falsa.

Els fets van tindre lloc el passat 31 de gener quan l'acusat va discutir en un bar de la Seu d'Urgell amb una altra persona i després va ser detingut. L'arrestat va denunciar que en comissaria els agents l'havien obligat a despullar-se.

D'altra banda, el conseller d'Interior, Joan Saura, va explicar ahir que l'exculpar dels dos mossos confirma que hi ha moltes denúncies falses. Saura va destacar que "la mateixa justícia veient el vídeo ha comprovat que la denúncia era mentida i ha donat la raó al mossos d'esquadra".

El conseller també va afirmar que com a Govern s'han de personar en contra de les persones que han denunciat falsament els Mossos d'Esquadra.

Ajuntament de Vilanova de Meià
ANUNCI

El pla de la corporació, en sessió ordinària de data 25 de setembre de 2009, va aprovar inicialment el Reglament d'ús i funcionament del telecentre municipal de Vilanova de Meià.

D'acord amb el que estableixen els articles 178.1.b) del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril i 63.2 del reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, l'acord d'aprovació i el text del projecte del reglament resten exposats al públic a les oficines municipals, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des de l'endemà de l'última publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, perquè les persones interessades puguin examinar l'expedient i presentar-hi les al·legacions, les reclamacions i els suggeriments que considerin oportuns.

Si transcorregut aquest termini d'informació pública no s'ha presentat cap al·legació o reclamació, l'acord esmentat i el reglament es consideraran aprovats definitivament.

Es fa públic per a coneixement general. Vilanova de Meià, 28 de setembre de 2009

L'alcalde,
Xavier Terré Boliart

ASESORÍA JURÍDICA Y FISCAL
precisa

TITULADO/A EN ECONÓMICAS

Imprescindible:

- Experiència mínima 4 anys.
- Permiso de conduir i vehicle propi.
- Sueldo a convenir.

Interessats enviar Currículum con foto. Apartado correos 287.

Cambra de Comerç de Tàrraga

ELECCIONS PER A LA RENOVACIÓ DELS ÒRGANS DE GOVERN DE LA CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRRAGA

EXPOSICIÓ PÚBLICA DEL CENS ELECTORAL.

- 1. Obertura del procés electoral**
Per ordre ITC/2019/2009, de 22 de juliol de 2009, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 3/1993, de 22 de març, ha declarat obert el procés electoral par a la renovació dels òrgans de govern de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació a partir del dia 1 d'octubre de 2009.
- 2. Exposició pública del cens**
En compliment de l'apartat segon de l'esmentada Ordre Ministerial, de l'article 5 del Decret 19/2006, de 14 de febrer, sobre el règim electoral de les Cambres de Catalunya, i dels apartats 1 i 2 de la resolució IUE/2350/2009, de 24 d'agost de 2009, de la Secretaria General del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya, es posa en coneixement de les persones naturals i jurídiques que exerceixen activitats comercials, industrials, navilieres o de serveis i que compten amb establiments, delegacions o agències en l'àmbit territorial de la cambra oficial de Comerç, Indústria de Tàrraga, que el cens electoral d'aquesta corporació, romandrà exposat al públic a les oficines i durant els horaris que s'indiquen al peu del present anunci, durant un termini de trenta dies naturals, a partir del dia 14 d'octubre i fins al dia 12 de novembre de 2009, on podran ser consultats els dies laborables de 9 hores a 14 hores.
- 3. Reclamacions**
Les reclamacions sobre qualsevol inclusió, omissió o errada que s'observi en els grups i categories corresponents al cens exposat al públic poden presentar-se a partir del dia 14 d'octubre fins al dia 24 de novembre de 2009, al registre de la Cambra que lliurarà còpia registrada de cada reclamació presentada.
- 4. Organitzacions empresarials**
En compliment del que disposa l'apartat 3 de la resolució IUE/2350/2009, de 24 d'agost de 2009, s'informa a les organitzacions empresarials de l'àmbit territorial de la Cambra de la possibilitat de participar en el procés electoral, d'acord amb allò que disposen l'article 7.1 a) 2 de la Llei 3/1993 de 22 de març (BOE 70, de 22 de març) i l'article 22.1.b) de la Llei 14/2002, de 27 de juny (DOGC 3671, de 5 de juliol).

Tàrraga, 13 d'octubre de 2009.

Lloc d'exposició del cens electoral:

Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrraga
Secretaria: plaça Major 4, 25300 Tàrraga
Tel: 973 31 43 27 - fax: 973 31 43 55
tarrega@cambrascatal.es
Horari: de 9 a 14h

Dimiteix l'única regidora del PP a la Seu d'Urgell

[LA SEU] La regidora del PP a la Seu, Patricia Llanu, va presentar ahir la dimissió, que es farà efectiva al novembre. El text al·lega "motius personals" i també "divergències" amb el partit. La substituirà José Galindo Noriega. Al consell la rellevarà l'alcalde de Bassella, Xavier Esteve, informa C. Sans.

15/10/09

Seche

POLÍTICA

Plega l'única regidora del Partit Popular a la Seu d'Urgell

L'única regidora del Partit Popular (PP) a l'ajuntament de la Seu d'Urgell, Patrícia Lanau, va presentar ahir la carta de dimissió al consistori. Tot i que en el text al·lega "motius personals", Lanau assegura que també existeixen "importants divergències" amb el posicionament del PP a l'Alt Urgell i Catalunya. L'acceptació de la renúncia es farà efectiva en el ple del mes de novembre, i el substitut de Lanau serà el número dos a la llista de les últimes eleccions, José Galindo.

15/10/09

Diari d'ANDORRA

Fira de Sant Elmengol
La Seu d'Urgell (Alt Urgell). Periodicitat
17/18 anual. S'hi exposen productes turístics
i artesanals del Pirineu. L'organitza
l'Ajuntament de la Seu d'Urgell.
Tel. 973 85 00 10

24120104

AGENDA Rural

Nace en l'Alt Urgell una Plataforma para montar una consulta soberanista

LA SEU D'URGELL L.M.

Un grupo de ciudadanos de l'Alt Urgell ha decidido crear la Plataforma de l'Alt Urgell per a l'Autodeterminación (PAUA), con el objetivo de convocar una consulta popular sobre la autodeterminación de Catalunya en esta comarca. Consideran que después del éxito de la consulta de Arenys de Munt y viendo los numerosos municipios que hasta hoy ya se han comprometido a seguir adelante con la consulta, "nuestra comarca no podía quedar al margen" aseguran estos vecinos.

15/10/09

Ja Muntana

INICIATIVES

Una associació vol convocar una consulta popular a l'Alt Urgell

Un grup de ciutadans de l'Alt Urgell ha creat una associació amb l'objectiu de convocar una consulta popular sobre l'autodeterminació de Catalunya a la comarca. Per tal d'informar sobre la iniciativa, la Plataforma de l'Alt Urgell per a l'Autodeterminació (PAUA) ha convocat una reunió informativa, oberta a tothom, per al dimarts 20 d'octubre al centre cívic El Passeig de la Seu, a les 21.30 h.

15/20/09

Diari d'ANDORRA

La CEP denuncia la manca de roba per als policies del Pirineu

● El col·lectiu insisteix en una queixa que ja va manifestar fa més d'un any

● Diuen que a la Seu els agents «treballen en condicions infrahumanes»

EL PERIÒDIC*
GIRONA

El Comitè Regional de la Confederació Espanyola de Policia (CEP) a Catalunya denuncia que els policies destinats en els llocs fronterers del Pirineu -Camprodon, Portbou, la Jonquera i Puigcerdà (Girona), Les i la Seu d'Urgell (Lleida)-, no tenen el vestuari corresponent per a zona de muntanya.

Més concretament, en un comunicat de premsa, el col·lectiu exposa que si bé fa uns mesos es va presentar per part del Ministeri d'Interior una campanya publicitària sobre la nova uniformitat amb què s'està dotant els integrants del Cos Nacional de Policia (CNP), «la realitat a dia d'avui és que aquesta uniformitat s'ha començat a distribuir per ciutats i comunitats de l'interior de la península, sense adonar-se si hi ha altres plantilles més necessitades, a causa de la manca d'aquest tipus d'uniformitat, ja que les condicions climatològiques són molt diferents en unes zones i altres de la geografia hispana». En aquest sentit, a la zona pirinenca els funcionaris policials del CNP «han de pagar de la seva pecúnia determinades peces d'abric, com solen ser peces tèrmiques, bo-

► Un agents de la Policia, en un control fronterer.

tes, folres polar, guants, etc., a més d'haver de suportar temperatures sota zero a les cabines de control frontereres o a llocs de control mòbils», afirmen en el comunicat.

INFRAESTRUCTURES MALMESES / D'altra banda, el Comitè Regional de la Confederació Espanyola de Policia (CEP) a Catalunya explica que a la Seu d'Urgell els vestidors per canviar-se són casetes prefabricades sense calefacció i les cabines de control no tenen estufes, «de manera que els agents treballen en condicions infrahumanes que no són pròpies d'aquesta època ni de la corporació a la qual pertanyen, el CNP».

Mentrestant, a la Jonquera les cabines de control de la plataforma de l'AP-7 i del pas de Pertús «estan reben-tades, els vidres trencats, de manera que el policia ha d'estar molt

atent per on entra aire (en aquests dies en què la tramuntana es converteix en insofrible) i tapar amb cartons o panells els forats», asseguren. En aquest sentit, el col·lectiu recorda que «una imatge val mil paraules. El primer amb què es troba un estranger que accedeix a un país per un lloc fronterer és el policia, la imatge d'aquest policia determina el perfil del propi país a visitar. Això és una cosa que hem d'assumir amb absoluta responsabilitat professional. El policia no és només un agent de l'autoritat que persegueix els delinqüents, també és un ambaixador del país al qual representa i la imatge ha de ser sempre de perfecte estat de la Policia, frase aquesta que determina ordre, neteja i higiene» i hi afegeixen que «difícilment els funcionaris del CNP podran complir amb aquests requisits si vesteixen amb

roba que no està d'acord amb les circumstàncies, roba en desús, peces que no són les autoritzades, etc.».

El Comitè Regional de la CEP a Catalunya indica que la seva denúncia «suposa un flagrant incompliment de la llei de Prevenció de Riscos Laborals», ja que aquest text recull que «l'Administració proporcionarà als funcionaris del Cos Nacional de Policia equips de protecció individual adequats per a l'exercici de les seves funcions».

Des del col·lectiu també volen deixar clar que existeix «un constant menyspreu cap als agents del CNP destinats a Catalunya, que sempre són els últims a accedir a qualsevol millora». I la realitat és que «s'apropa un cru hivern i els funcionaris policials no tenen peces amb les quals abrigar-se», clouen. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

15/10/09 El periòdic
d'ANDORRA

La Policía Nacional denuncia falta de ropa de invierno en el Pirineo

LEIDA

L.M.

La Confederación Española de Policías (CEP) denuncia, una vez más, la falta de ropa de invierno para los policías nacionales que están destinados en los puestos fronterizos del Pirineo y que afectan a las provincias de Lleida y Girona. Una reivindicación que ya se planteó el pasado año, pero que no ha tenido ningún tipo de respuesta hasta el momento.

Desde el sindicato se critica duramente la pompa con que se presentó el nuevo uniforme del cuerpo y consideran que ahora, ante este cambio, es el momento idóneo pa-

■ El sindicato CEP asegura que es una reivindicación que piden ya desde el pasado año

■ Los agentes de Les y de la Seu d'Urgell tienen que comprarse las prendas de abrigo de su sueldo

ra facilitar estas prendas de vestuario.

Los policías destinados en los Puestos fronterizos del Pirineo, concretamente de Les y la Seu d'Urgell, en la provincia de Lleida, carecen del correspondiente vestuario de

montaña.

La CEP considera que hace unos meses se presentó por parte del Ministerio de Interior con todo tipo de pompa y beato, "y la realidad a día de hoy es que esta uniformidad ha comenzado a distri-

buirse por ciudades y comunidades del interior de la península, sin percatarse si existen otras plantillas más necesitadas, dada la carencia de este tipo de uniformidad, ya que las condiciones climatológicas difieren mucho entre unas zonas y otras de la geografía hispana".

Según este mismo sindicato, "en la zona pirenaica los funcionarios policiales del CNP han de costearse de su bolsillo determinadas prendas de abrigo, como suelen ser prendas térmicas, botas, forro polar, guantes etc..." para no soportar temperaturas bajo cero en las cabinas de control fronterizo o puestos de control móviles".

En la Seu d'Urgell, "los vestuarios, para cambiarse son casetas prefabricadas sin calefacción y las cabinas de control no tienen estufas, algo intrahumano".

15/10/09

Ja Mura